

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28. марта 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас. Добар дан.

Да констатујемо ко је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим тужиоче да искључите микрофон.

- **Затим пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Мустафа Радоњићи,**
- **затим сви окривљени доведени из затвора, односно из притвора: Поповић Срећко, затим Абдулах Сокић, затим Кастратовић Славиша, Миладиновић Топлица и,**
- **они који се бране са слободе: Цветковић Звонимир, Корићанин Вељко и Видоје, затим Богићевић Бобан и Брновић Радослав.**
- **Браниоци Перовић, затим Крсто Бобот, затим Петронијевић, Шћепановић, затим Борковић, Мршовић, Радивојевић, Крстић.**

Ту су и приправници Давидовић Тамара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дабовић Тамара? Добро.

Приправници из суда, односно сарадници из суда и из тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо да држимо претрес и почећемо, односно наставићемо са извођењем доказа.

Позвали смо сведоке који су дошли овде и оштећене са Косова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи

Данашњи претрес је јаван

Данашњи претрес обавља се преко судских тумача Еде Радоман Перковић и Ганија Морине, који су ту у посебном делу за преводиоце.

За данас су дошли и налазе се у Служби за помоћ и подршку сведоцима Ерзен Љуши и Мустафа Хисвукај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо сада Ерзена Љуши да дође.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Пре почетка ево дао бих вам на увид, а копија је остала у ауту, па ћу видети да достави, промену боравишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавићемо се тиме у петак. Добро. За сада ћемо да кренемо на доказни поступак и на сведоке.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И имам што се тиче предлога, доказног предлога у односу на предлог који сам имао пре месец дана, али то нисам стигао да ископирам, па ћу вам накнадно доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавићемо се тим предлозима у петак, сада ћемо кренути на ове сведоке који су дошли са Косова.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, господине Сокићу. Изађите овде за микрофон. Укључите микрофон молим Вас.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам био пре пар дана на снимању ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И морам да Вам кажем да ми је повређена и друга нога, ово десно колена имам повређене ове тетиве, а у налазу прочитао ми је један хирург што је са мном лежао у хелији да ми је на левом колону нема хрскавице никако, значи иде кост на кост, а на десном колону да ми је тетива пукла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја немам никакво лечење, никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте овако ја за сада.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Никакве терапије немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме господине Сокићу, ја за сада немам начина, ја лично, да Вам помогнем у смислу да вам одређујем терапије и тако даље, осим да Вас саслушам. О томе како ћемо даље, које ћемо мере да предузмемо везано за Ваше лечење, бавићемо се када будемо саслушали сведоке, дакле у петак или на крају данашњег дана. Значи то сам сада примила к знању, проверићу Ваше здравствено стање и разговараћемо о томе када будемо завршили са сведоцима. Сада се вратите молим Вас. Искључите микрофон. Господине Борковићу?

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Само бих нешто молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико је везано за ово данашње извођење доказа, уколико се ради о овим стварима које су везане за режим боравка у притвору или здравствено стање, оставићемо за касније.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Није ми рекао шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу нешто сада ургентно пре саслушања сведока? Изволите вратите се овде. Изађите овде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дobar дан. Да се захвалим за личну карту пошто још није стигла, а ево шест, седам месеци се молим и не морате да је више шаљете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место. Господине.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја знам да нисте Ви криви, али је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место.

Дobar дан господине Љуши ставите молим Вас слушалице. Ставите слушалице, пробаћемо како функционише превод. Ту су испред Вас. Проверите молим Вас и сви у судници да ли имате слушалице, да ли функционише превод, посебно окривљени. Е дакле почињемо поново. Дobar дан.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Пред судом је Ерзен Љуши са подацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас овде као сведока, Ви сте већ једном били овде. Чујете добро?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте овде код истражног судије, тада сте дали своје личне податке, рећи ћете ми да ли има неке измене у Вашим личним подацима везано за то када сте и где рођени, име Вашег оца? Не чујете? Ево сада ћемо то да пронађемо. Рекла сам били сте код истражног судије 07. априла 2010. године, сећате се тога? Чујете. Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли има неке измене у Вашим личним подацима у односу на то када сте рођени, име Вашег оца, Ваше занимање?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не. Нема никаквих измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину. Не смете ништа да прећутите, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење које сте чули код истражног судије. Да ли сте разумели? Пре давања исказа полаже се заклетва. Да ли хоћете молим Вас да понављате за мном, заклињем се. Морате све оно што ја кажем да поновите на свом матерњем језику.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Што пред судом будем питан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И да ништа од онога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Унећемо сада ово у записник.

Са подацима као на записнику од 07.04.2010. године, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши везано за оно што сте пред истражним судијом говорили, да ли има неких измена или остајете код те изјаве?
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, нема никаквих измена ја стојим иза онога што сам изјавио том приликом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ви ћете се, само да унесем и то.

Исказује да ће се у поступку користити материњим, албанским, језиком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми осим тог исказа, када сте и да ли сте још давали неки исказ, осим тог код истражног судије?
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Године 1999. дао сам изјаву код Наташе Кандић и господина Мустафе, о људским правима у Пећи и пре него што сам овде дошао дао сам још једну изјаву у ЕУЛЕХ-у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете сада у најкраћим цртама, да ли можете у најкраћим цртама да нам испричате шта се догодило и да оставимо времена за питања, обзиром да кажете да остајете код тих изјава и да ту нема никакве измене. Хоћете ли молим Вас дакле најкраће да нам кажете колико сте имали година, шта се догодило, шта сте Ви радили, шта се Вама догодило и да онда оставимо времена за питања која евентуално нису била код истражног судије.
СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Тада сам имао 17 година и 10 месеци, не знам сада како да се понашам, ја сам већ дао изјаву опширно, да ли сада да говорим о свему ономе што сам рекао тада приликом давања изјаве или да кажем у кратким цртама о овоме што ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У најкраћим цртама па ћемо Вас онда питати за оно што нас детаљније интересује, при том када будете причали о томе рећи ћете нам како је дошло до тога да преживите тај догађај и кога памтите од учесника тог догађаја, дакле да опишете изглед оних које памтите.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је било ујутро 14. маја 1999. године, дакле у ранијим јутарњим часовима, отприлике око 7 сати ујутро, из села су се чули пуцњеви и паљење кућа видело се. Онда смо почели да се удаљимо, односно да бежимо из наших кућа јер та ватра и ту пуцњеви више и више су се чули и приближавали су се нашим кућама и ми смо одлучили да извесно време да се удаљимо из наших кућа, домова. Онда смо отишли у насеље Гашија, тамо смо се сви скупили и жене и мушкарци и деца са нашег села, ту у том насељу. Ту смо остали неколико минута да кажем док су пристигле српске снаге и наређивали нам да се мушкарци одвајају од жена и од деце. Поређивали нас, дакле све мушкарце и наредили нам да извадимо све ствари, дакле ствари које смо имали да их ставимо ту испред нас. Тада су се обратили мени јер ја сам био најмлађи да сав тај новац који се налазио ту испред ових људи у реду, у том низу, да предам српским снагама. Од мене су тражили само немачке марке а не југословенске динаре, односно југословенску валуту, тако да с времена на време ја сам опет се вратио у тај ред, извесно време су нас држали тако све мушкарце и након тога су нас одвојили у две групе, односно раздвојили у две групе. Једна група отприлике од 12-13 особа увели су нас у двориште Ајета Гашија. У том дворишту су нам се обратили поново и рекли су нам ако је остало још нешто што је било вредно, морате извадити да ставите ту поред себе. Након извесног времена дошло је једно војно лице и увео ме у двориште Хакија Гашија. Ту је било пуно српских снага, али је било пуно жена и деце. Ту сам био отприлике 15-20 минута, онда су ме узели и увели у двориште Садик Гашија. И у том дворишту је било жена и деце, били су трауматизовани зато што су ту била и деца и наравно услов је био да сав новац који имају, да изнесу ту, односно да стављају пред собом. Након извесног времена дошло је једно војно лице, питао ме је ко ти је наредио, односно ко ти је рекао да ти дођеш овде. Ја сам му одговорио да је твој колега, односно твој друг ми је рекао да дођем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао, тај који Вас је питао ко ти је рекао да дођеш овде?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Био је у војној униформи, и имао је неке боје на лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оружја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Могу ли да продужим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, само ми реците шта је имао од оружја, да ли је био висок, низак?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У дворишту Адема Гашија био је један који је био здравствено слаб, али је био висок, имао је митраљез, имао је и реденик околу себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај који Вас пита?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Само знам да је лице имао обојено некако маскирано бојама, тако да нисам могао тачно да идентификујем како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави да ли је имао нешто?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, имао је капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите наставите.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао ми је ти је мајка у овом дворишту, ја сам му одговорио да мајка ми није овде, односно није ту. А где је твоја кућа, а из тог насеља видела се моја кућа која је била запаљена и ја сам му рекао ево то је моја кућа која је запаљена. Одгурнуо ме и рекао «ајде сада иди код своје мајке». И све то се одвијало у јадан врло груб начин и наредили му једном војном лицу, једном војнику да кажем који је имао једну пробушену маску и исто тако имао је ту маску од разних боја и путем до моје куће послали су и Чауша Љушија, он је мој рођак, с образложењем да ако не доведе кола убиће му сина. Они су нас послали до куће, дакле то лице водио нас је до куће, и док смо стигли до наше куће ја сам га питао како се ви зовете, он је одговорио само на једно питање, рекао ми је «ја се зovem Бобан». Тамо су ми рекли узми трактор и чланове породице твоје и да дођеш тамо. Узео сам трактор и отишао сам тамо код насеља породице Гаши. Пошто смо стигли у насеље Гаши, ту се налази једна мања површина шуме, да кажем мала шума, ту смо били већ блокирани јер ту је било пуно деце и жене на тракторима под изговором да ће нас упутити, односно послати у правцу Албаније, односно за Албанију. Када смо изашли на магистрални пут у правцу Приштине, ту смо стајали мало код фабрике акумулатора, батерија, али од Ћушке до ове фабрике нас је пратио Радослав Брновић.

Након извесног времена онда су нам наређивали да се вратимо поново кућама. Нисмо знали апсолутно шта се догађа са судбином наших чланова породице. Ту код наших кућа смо остали отприлике два, три сата и када су по други пут дошли из села Пављана и Захаћа, и рекли су нам да морамо поново да изађемо и да се прикључимо колони. И ту смо отприлике били око два и по, до три сата. И поново су наредили да се вратимо нашим кућама. Поново нисмо ништа знали о судбини наших чланова породице, односно нашим породицама. Сутрадан смо чули да очевидци, чули смо од очевидаца шта се догодило са оним људима у тим кућама. Ето то је то све што сам овог тренутка могао да кажем. С обзиром да смо се сложили да ја кажем у најкраћим цртама, али Ви имате и моје

изјаве које сам дао још пре, тако да о једном догађају који је трајао два и по сата или три нормално да не могу да испричам за пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ви сте тада живели са родитељима?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваш отац се зове Осман?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је том приликом настрадао?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је све осим Ваших родитеља живео са Вама у кући и ко је све том приликом настрадао од Ваше те најближе родбине?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ми смо дакле мој отац и ми, и наш стриц, ми смо живели у једној заједници породичној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И било је још седморо наших чланова породице, али нисмо са њима живели у једној породичној заједници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете заједница то је у једној кући?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, то се односи дакле живот у једној кући, заједничкој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све то био и ко је том приликом настрадао, осим Вашег оца, Ваш стриц?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли мислите и на моје рођаке остале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, било је и седморо мојих рођака, седморица мојих рођака. Било је петорица браће који су убијени и једног оца који је имао сина јединца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете нам рећи њихова имена?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да. Прво ћу вам рећи имена ових петорице браће, Абдулах Љуши, Ук Љуши, Џафер Љуши, Рамиз Љуши, Скендер Љуши, а овај отац са својим сином јединцем зове се Чауш Љуши, а његов син Аријан Љуши. Мој отац се звао Осман Љуши, а стриц се зове Сахадин Љуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте непосредно видели убиство било ког од чланова своје породице?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, јер отприлике 10-так минута пре него што се догодило то убиство, као што сам и мало пре рекао мене су довели тада код моје куће, дакле након 10-так минута ја сам ту био од почетка можда 10-так минута док се догодило, односно док се није догодило то убиство. Дакле, уз сва та малтретирања када су ми наређивали да прикупим тај новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у којој су кући или у ком дворишту убијени Ваши сродници? Да ли сте видели тела после тога?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, видели смо тела, били су изгорели и имали су само нека обележја и ко је запамтио та обележја могао је да идентификује и да каже јесте то је то лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви у истој кући убијени, осим Чауша Љуши и његовог сина?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, неки су били у одвојеним кућама, дакле, у другим кућама, не у једној истој кући, али о томе ја сам убеђен да ће посведочити сведоци који буду дошли након мене, односно после мене, јер су они били и очевидци и знају боље од мене шта се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, само ми реците, у којој кући је био Ваш отац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, био је у кући Азема Гашија, ту се спасило једно лице које се зове Иса Гаши, он није изразио жељу да дође овде а мени није познато због којих разлога, односно због чега није хтео да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, ког истражног судије рекли сте да сте овом приликом скупили можда око 20.000 марака, да сте од неког узимали 100, 200, 500 итд. Да ли можда памтите ко је појединачно дао колико пара?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли постоји могућност да добијем мало воде молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји, ево добићете сад. Ево интервенисаћемо.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Хвала. Од лица која су била присутна отприлике могао сам да закључим да је било толико новца, постоји могућност да је било и више, али неко је то од присутних дао 200, неко 500, неко другу суму, али сам претпоставио да отприлике сав тај новац износи толико колико сам изјавио иако било је ту и југословенског новца од десетак динара, али ја стварно не знам колико сад то износи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је неко можда скупљао динаре?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не зато што је мени речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви него неко други?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да скупљам само немачке марке а не и динаре, то ми није познато јер ја нисам смео да гледам ни лево ни десно него само доле, јер тако сам био нагнут и тако сам и стајао и нисам видео са стране да ли је још неко други прикупио новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли је можда неко том приликом од војника да ли памтите да ли је неко имао наочаре?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли наочаре за сунце мислите или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, значи можда за сунце, можда овако, да ли памтите то?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам био у таквом положају да није постојала могућност да разликујем ствари, односно да запамтим и да увиђам ствари добро и конкретно и све време сам био под пресијом и тако нагнут надоле, дакле главу сам имао надоле и прикупио сам тај новац све време, могуће да је неко имао, али са тог угла како сам ја доживео тај догађај нисам приметио да неко носи наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можда памтите војника који Вам је рекао да скупљате новац и ком сте предали новац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Било је четворица или петорица њих, ја сам тај прикупљени новац ставио поред једне зелене торбе, односно ранца и апсолутно нисам знао коме предајем тај новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког од њих четворице, петорице војника?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Тешко је било препознавати та лица, јер били су обојени, маскирани различитим бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је можда Ваш отац дао неки новац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, али није ми познато износ тога новца је било, али с обзиром да нисам смео уопште да подигнем главу и да видим ко од ових људи даје новац и ко не даје, тако да не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Спомињете овде оптуженог Брновића. Реците нам одакле га знате и од кад?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У то време ја сам био јако млад и он је имао зета који је био вулканизер код нас и отуд ми није било познато само његово име и презиме и да је био командир у селу Клинчина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли се неко од војника служио моторолама или неким другим средствима комуникације тада док су били у селу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да био је ту један цип зелене боје, зеленкасте боје, имао је позади антену и када сам био у том низу, у том строју приметио сам да се ту одвија извесна комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моторолом или телефоном или како?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Стварно није рекао на то какве марке су оне биле, али знам да је постојала радио веза и да су имали у рукама, дакле те апарате за радио везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије гледали сте неке фотографије, ја бих Вам сада показала фотодокументацију од 07.07.2010. године, то је нешто што имамо овде у списима предмета, то је село Ћушка, па ћете нам рећи, фотографије су обележене бројевима, осим ових фотографија које постоје, које су из садашњег доба са спомеником итд., рећи ћете нам да ли овде међу овим кућама можете да идентификујете неку од тих кућа из тог доба и коју и затим ћете погледати једну скицу.

За овим се сведоку показује фотодокументација од 07.07.2010. године и то тако што је сведок непосредно гледа, затим ћемо је погледати преко документ камере.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли се ради о првој и другој страници или само првој страници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте те фотографије, дакле ја не знам да ли ту. Не, не, све фотографије тако погледајте.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћете то да после, само погледајте па ћемо ставити на документ камеру да објасните свима.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Добро, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би Ви само, колико видим, могли да нам објасните на овој мапи, то је на почетку нешто? Господине Љуши, пре него што то гледате, да ли би на овој мапи коју сте гледали, нешто могли да нам објасните, да ли сте то видели? Само да ставимо то на документ камеру, па ћете нам објаснити? Ставићемо ово и онда ћете нам рећи то што сте гледали, означавали, док је било код Вас?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: На овој мапи се виде те куће где су ти људи стрељани, кућа под "А" је кућа Саита Гашија, под "Б" је кућа Азема Гашија и под "Ц" се налази кућа Дем Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неку фотографију сте можда видели или би нам нешто објаснили?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То су села која су распоређена поред магистрале у правцу Приштине, то је Ћушка прво село, па сад Павлане, Захач је треће село, Главичица и тако редом, ово је река Бистрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, има ли неког објашњења за то или, значи не морате да нам то читате, него да ли нечег ту има везаног за нешто чега се Ви сећате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли мислите о 14. мају или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 14. мај?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Познато ми је да у село Павлане и Захач и ту се догодило убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за ове друге фотографије у фотоалбуму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једно питање за ову фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте па ћете питати да завршимо с фотоалбумом. Искључите микрофон. Везано за ове друге фотографије, немојте их листати, обзиром да су их и странке гледале као и браниоци, да ли има неке фотографије где сте препознали неку кућу или двориште или тако нешто па да ту посебно погледамо?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То су фотографије села, неке су од насеља која припада породици Гаши. Ако желите да то приближно да објашњавам неке ствари, ја сам у стању да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико буде питања. Показаћемо Вам ту испред Вас једну скицу коју ћемо у исто време ставити на документ камеру, која је такође из списка предмета. Имамо ту скицу села и ту скицу овог места догађаја у списима предмета. Да ли ту можете да идентификујете неке објекте?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ова скица приказује оно насеље код породице Гашија када се тога дана догодило то убиство. Под бројем 4 је скица куће у којој су убијени ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се ту види место где сте Ви били, где сте скупљали новца?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, тамо где пише гробље то је тај простор где смо били поређани ми сви мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Остало што је овде означено немојте нам читати само то место где сте Ви били, где сте Ви сакупљали новац и где сте предали новац, то је то, то ћете нам означити после оловком, видећемо да ли за то има питања? Да ли има ту Ваше куће?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, јер моја кућа се налази ту мало даље, постоје две-три ливаде и одавде не може се приметити, јер то је скица у којој се приказује насеље породице Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим овога постоје фотографије које смо добили од Међународног кривичног суда за бившу Југославију, као и од Организације "Human rights watch", па ћемо Вам показати преко документ камере и те фотографије које до сада нисте гледали и онда ћемо све ово да унесемо у записник и прећи ћемо на питања. Рећи ћете нам на овим фотографијама да и препознајете неког, при чему ћете да нам читате ове фотографије број 1, дакле, ове нису обележене бројевима? Дакле, да ли препознајете неког из догађаја од 14. маја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Неке не видим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке не видите добро? Добро, онда ћемо то. Хајде да видимо да ли може да се изоштри?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Лице поред заставе мислим да је он већ покојник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи или са капом или не?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, овај који носи капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: А овај у полицијској униформи мислим да се зове Небојша Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле то знате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Знам да је био учесник у тим догађајима у том селу, то не значи да сам га знао још пре тога, а за ове остале стварно не сећам се и не могу да кажем сад како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Овај други по реду који има крст на прсима зове се Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне или лева? Да, има крст. Одакле то знате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Тада његово име није било познато, али тога дана кад је дошао у наше село, значи имао је браду, није имао велику браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овакву или већу или мању?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Постоји могућност да му је била брада мало већа, али сећам се да је имао браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памтите можда ову огрлицу са крстом?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када сте сазнали име?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то саопштио?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Обавештени смо били путем средстава информисања на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли молим Вас даље да наставите? Господине Бобот, ја сам Вас видела, погледаћемо фотоалбум и онда ћете моћи да наставите с питањима. Идемо на следећу слику. Ко има примедбу? А где пише име, он нема код себе фотоалбум? Код мене се на екрану не види. Добро. Не, не, ја не видим то, код мене се то значи не види. Е сада се види. Хајдемо онда прекријте име.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: На истој фотографији се види исто лице, значи Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема бројева овде. Добро, хајдемо да наставимо. Ово?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је један мој суграђанин који се спасио од тог масакра, зове се Хазир Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кад је сачињена та фотографија? Када је то, да ли знате када је сачињена ова фотографија?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ова фотографија чини ми се настала је одмах после рата и приказује његово здравствено стање и ране које је имао на овој нози, која се види на овој фотографији. Ја мислим да је то WC, односно тоалет, где је убијен мој рођак Чауш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели тела после тог убиства и да ли сте можда били у том WC-у када је тело изнето?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам стигао на време тад, јер кад сам ја стигао то је било само време кад су га сахранили, а у три друге куће ја сам видео сва та тела која су била изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ова оштећења видели тада после тог догађаја или само сада претпостављате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Још једном молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли сте ова оштећења видели тада после догађаја или сада када видите ту слику претпостављате да је то одатле?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, не, ја тамо у том насељу нисам пре ни ишао, тако да нисам имао ни прилике да видим како је то изгледало пре тога, а поготову људи из тог насеља рекли су ми, испричали ми да је на том месту убијен Љуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ово знате или не знате шта је?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја мислим да је то фотографија која приказује, односно WC где је убијен Љуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знате или претпостављате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, ја претпостављам да је то то и сам објект WC изгледао је овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И имамо још фотодокументацију која је достављена. Да ли сте ову фотодокументацију ове организације гледали раније?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не. То је иста фотографија коју смо имали малопре, односно гледали малопре. Овај други у реду је Срећко Поповић, који држи цигарету у руци и који носи тај крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, Ви сте код истражног судије према записнику од 07. априла 2010. године такође на једној фотографији означили Срећка Поповића и то именом и презименом, односно не на једној, другој него на трећој фотографији, је ли тако, на фотографијама које су одузете од окривљеног Џудовић Саше и на фотографији која је одузета од Славише Кастратовића. Дакле, Ви знате како он изгледа, а име су Вам рекли касније колико ја разумем?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, о његовом имену сам сазнао касније после рата када су објављене неке фотографије ја сам одмах уочио његов лик, односно препознао сам њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Срећка Поповића, да Вас питам да ли има ту негде код села неки луг, неки луг, неки шумарак?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате шта је Срећко Поповић радио овом приликом, обзиром да он каже да није у овим догађајима учествовао, јесте био у селу али напустио је село? Када сте Ви њега видели, у којој ситуацији?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Он је био ту, дакле, све време је био ту и видео сам како разговара, односно комуницира са другим војницима који су били под његовом командом и начин како је он комуницирао са њима, претпоставио сам да он је могао бити, дакле, постоји могућност да је био њихов, да кажем руководилац, односно командант, вођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је тих војника било?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Није ми познато, јер стварно нисам бројао колико је војника било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Љуши, којима се он обраћао, кажете да је он био командант, дакле, да ли је он био свима командант или некој мањој групи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У једном одређеном тренутку кад сам био у могућности да погледам боље, односно да видим боље онда се видело како комуницира, односно разговара са војницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставићемо са фотографијом број 2. Да ли видите ово?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И на овој фотографији сада са стране се види Срећко Поповић, а ови остали стварно нису ми познати, не сећам се како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, још ову фотографију?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И на тој фотографији се види Срећко Поповић. То је фотографија која је сачињена вероватно још раније и ја сам тад био јако млад и не сећам се стварно ко се ту налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо Вам показивати неку фотографију личне карте, а рећи ћете нам овде да ли неког видите? Ово смо већ гледали малопре, је ли?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да. Доста је слика тамна, тако да стварно сад не могу да идентификујем неког јасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо Вам показивати фотографију читуље, нити. Да ли сте Ви видели неко тело убијеног тада том приликом?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Све, дакле, све лешеве у те три куће које су биле изгореле ја сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо Вам онда још две фотографије. Ова са војницима?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, у средини се налази Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то број да видимо, број 9? Добро. И следећа фотографија да ли је то из тог догађаја? На фотографији овој број 10 да ли знате о коме се ради?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја мислим да је то фотографија Чауши Љуши, био је још са једним из нашег села, нису били оштећени и прво су сахранили оне који нису имали оштећења видна и ове фотографије не

сећам се, ја нисам стигао то тада да видим и да бих могао да запамтим како је то изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, овде не знате о коме се ради, али претпостављате, тако разумем?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, ја само претпостављам, али тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Констатоваћемо сада. Шта имамо још фотографија? Добро. Можемо то да погледамо. Реците нам када можемо да наставимо ако никог не препознајете?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: С обзиром да нисам сигуран предлажем да наставимо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, фотографија број 11, дакле никог не препознајете? На фотографији 12?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да наставимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ову 13?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Са десне стране стоји Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На фотографији 14?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И лице у средини на овој фотографији је Срећко Поповић. Не сећам се, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово је 16?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се затим налазе фотографије неких села, ми можемо да их погледамо овако сви уколико буде касније одбрана или тужилаштво или окривљени инсистирали, за сада даље нећемо гледати. Дакле, до фотографије 16 унећемо сад ово у записник. Седите молим Вас.

За овим се сведоку преко документ камере и претходно давањем непосредно приказују фотографије које су добијене од "Human rights watch" до броја 16, осим фотографије личне карте и читуље, затим фотографије добијене од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију, фотографије добијене од ЕУЛЕКС-а село Ћушка и скица, па је сведок након што је исте погледао и изјавио како је то констатовано аудио техником у суду.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је претходно на фотографијама из Међународног кривичног трибунала било уписано име особа које су на фотографији и да се то могло видети преко документ камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вас питам још за крај господине Љуши, да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли имате имовинскоправни захтев и колики је ако имате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да. Слажемо се са тим да треба да имамо један одштетни захтев за ту штету која нема је нанета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам Ви само што сте Ви претрпели за оно што сте Ви изгубили за смрт Вашег оца, дакле, не сви становници села, питам за Вас?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Имовинскоправни захтев поставља.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја мислим о целом селу уопште, али ја за мог оца, стрица и за себе нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За смрт оца, стрица и за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прећи ћемо сада, уколико се нисте уморили, на део питања, односно део претреса кад Вам постављају питања странке и браниоци. Да ли можемо да наставимо?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, ја сам вас мало пре прекинула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једну примедбу само. Ви сте констатовали да се на спорној фотографији налазе имена особа које фотографија приказује. Због записника ја морам да кажем да се на фотографији налазе 4 особе, а да се налазе имена за 2 особе, па ради... (микрофонија-неразумљиво), би требало рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да унесемо која је то фотографија и која су то имена?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да је фотографија број 6, а имена су Срећко Поповић и Славиша Кастратовић, који стоји у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На тај начин је то и ушло у транскрипт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих имао питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

НАЛАЖЕ СЕ режији да врати на мониторе слику суднице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Ерзене, Ви сте код истражног судије 17. априла 2010. године, ради транскрипта да кажем да је то страна 3. и 12. поменули спаљивање кућа у насељу Кељменди. Да ли се сећате тог дела исказа, или тачније Ћушка горњи део насеља Кељменди спаљивање кућа,

да ли се сећате тога? Да ли бисте могли да нам објасните где се налази то насеље у односу на онај магистрални пут и у односу на град Пећ?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ово насеље се налази. Прво бих вам објаснио да поред главног пута у правцу Приштине налази се сеоска школа, а поред те школе је један путељак који води према насељу Кељменди и насељу Гаши где су се догодила та убиства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да су та насеља, ако сам разумео, поред магистралног пута?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не баш близу магистралног пута, односно магистрале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се налази ближе Пећи или даље од Пећи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Је л' је реч о насељима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Насеље Кељменди и Гаши.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Насеље се налази у селу Ћушка, конкретније говорим о насељу Кељменди, отприлике се налази око 300 метара даље од главног пута, односно магистрале у правцу Приштине, према Приштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви лично видели да те куће за које кажете да су спаљиване гореле?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели ко је спаљивао те куће?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, нисам могао да видим ко је спаљивао, јер ја сам тад био у насељу Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте први пут уочили и видели, како Ви кажете, војнике у селу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: 14. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али мислио сам на конкретан дан 14., тај 14. мај, па када сте први пут видели војнике тог дана?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Је л' мислите за исти датум, истога дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на тај датум које је то доба дана било, да ли је било вече, јутро или подне?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Кад су нас опколили ујутро у насељу Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете опколили, а да ли знате да определите колико је то било припадника те војске који су опколили то насеље? Да ли је било много, мало или?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Било је доста, али бројчано стварно не могу сад да кажем, али када сам рекао да су нас опколили ја сам и у својој изјави претходно рекао, при овом суду, да ово село сачињавају четири улаза у село, значи са четири стране може се ући у то село.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересују војници, са које сте стране Ви видели војнике први пут?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је са те стране која гледа тамо у насеље Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли се сећате какве су они униформе носили, које боје, како изгледају те униформе?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам био овде код суда истакао да су те униформе биле доста шарене, било је и полицијских униформи, али више је било маскираних униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете маскирне униформе.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Шарене, односно маскиране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то униформе војске или униформе полиције, поменули сте и полицију?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Мени је позната разлика између војних униформи, односно војничке и полицијске униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле Вам је позната та разлика?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Знам, зато што град није далеко и кад сам ја одлазио у град приметио сам и знам да постоје разлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сад ко је онда опколио то насеље Гаши, у којим униформама – војним или полицијским?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Први су били са маскирним униформама, значи војничким маскирним униформама, то су били они први који су дошли. Онда су дошли у мешовитим униформама, а било је и полицијских униформи, односно униформе полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли сте видели шта су ти први које сте Ви видели, радили када су ушли у село?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Они су пуцали у ваздух и оштрим тоном су наређивали да се издвајају жене и мушкарци. Ја нисам добро разумео и чуо зато што је то наређење дато на српском језику, али мој отац је био близу, он је знао и он ми је преводио то шта су рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је отац превео везано за то наређење?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао ми је, односно преводио и рекао је "жене треба одвојено, мушкарци одвојено треба да буду".

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да се раздвоје, жене посебно, мушкарци посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било, да ли сте Ви видели да је неко од припадника тих војника пуцао у те људе?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Лично не. Нисам видео, јер десетак минута након тог масакра мене су послали кући, тако да није постојала никаква могућност да видим неког, односно препознам неког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да ти војници који су примили ту наредбу коју Вам је отац пренео почињу да раздвајају људе, мушкарце од жене и деце? Да ли сте видели то раздвајање?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, ја сам раздвајање видео, јер ја сам био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми како је то изгледало, на који начин је вршено раздвајање?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Бруталан начин што може човек да учини, односно да уради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да објасните шта значи по Вама бруталан начин, како је изгледало?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је било ударање кундаком и виком праћено, тако да ето то је за мене бруталан начин и што су пуцали у ваздух наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте, да Вас је Брновић сачекао од Ћушке до фабрике акумулатора. Да ли можете да се сетите где Вас је тачно Брновић сачекао и како је био обучен?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Био је у службеној полицијској униформи, имао је и полицијска кола, односно службена кола.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли одредити тачно место у селу или ван села где би Вас овај сачекао, где Вас је сачекао Брновић.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Кад смо изашли на магистралу према Приштини случајно сам приметио да се и Брновић прикључио, дакле, после тога кад смо већ изашли на магистралу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било одмах код прикључног пута на магистралу или нешто даље на магистралном путу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је било близу прикључног, постоји могућност да мало више тамо на од улаза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где се налазила тада у то време аутобуска станица у Ћушкој?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где? Да ли се налазила у селу или на магистралном путу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли се ради о аутобуској станици у Ћушкој? Да, то је било на магистралу према Приштини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. На првој слици коју сте видели, која представља као неки план, приказан је магистрални пут, испод магистралног пута је приказано село Ћушка, Павлан и Захач, а изнад Накло. У једном моменту сте поменули да су ови људи који су били у Ћушкој ишли, вратили се из Захача и Павлана, је ли то тачно, после овог догађаја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Од Ћушке су ишли на Павлане и Захач.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле знате да су они из Ћушке или на Павлан и Захач?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Пошли су у том правцу, дакле, пут који води према тим селима и након два дана сазнали смо да се то догодило тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су они пошли у том правцу према Павлану да ли сте чули нешто, неку пуцњаву или експлозију или тако нешто? Да ли се чуло то из Захача?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само нам реците ово, колико су удаљена та села један од другог, Ћушка, Павлан, Захач?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ћушка и Павлан то је један поред другог, малтене су спојена села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На једној од фотографија препознали сте лице у полицијској униформи и рекли да се то лице зове Небојша Минић, али мислим да нам нисте рекли одакле Вама то сазнање и одакле познајете то лице? И на крају, да ли је то лице било у Ћушкој тог дана 14. маја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И овом човеку лице ја нисам знао пре како се зове, дакле није ми било познато његово име и презиме. Чуо сам о његовом имену и презимену после рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објасните нам још нешто сам пропустио, ја се извињавам, од Ћушке до фабрике акумулатора колико има километара?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Отприлике километар и по до два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто дешавало у фабрици акумулатора?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Када су нас извели задржали су нас ту извесно време, онда су нас поново вратили у кућама. Ту је постојао један полицијски блок и поново смо се вратили по нашим кућама. Касније, поподне кад су нас поново тамо избацили заједно са овим селима ту смо остали отприлике око 2 и по сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Ваше изјаве у претходном поступку код истражног судије произилази да сте Ви Ћушку напустили у првом моменту у трактору и да сте ишли у конвоју? Да Вас питам, за време док сте ишли тако у конвоју, да ли је вама неко прилазио од полиције или од војске и да ли је нешто тражио од вас?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Колико се сећам док смо били у тој колони не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А код фабрике акумулатора?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, само тако смо стајали и нисмо знали уопште где нас воде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули Брновић да вам је нешто наредио док сте били у колони?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам њега видео како се кретао доста често, али лично нисам га чуо, јер сам био неколико трактора иза у односу на оне који су били испред мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, то би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Браниоци?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозвољавате непосредно судија или преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Љуши можете ли нам рећи у колико часова тога јутра сте видели прве војнике или униформисана лица која улазе у ваше село?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Било је то јутро, али тачно прецизно не могу да кажем, не сећам се тачно колико је то било сати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли оквирно макар, не мислим на минут него седам, осам, девет?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па могуће да је било око 8 или пола 9.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, сасвим довољно. Кажите ми како су они долазили, пешке или са неким возилом, камионима или?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Већина њих је дошла пешке.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи већина пешке?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам рекао да у село може се ући из четири правца, и сви су се скупили у насеље Гаши.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду, јесте видели ко је дошао возилима и где су та возила остала и која су возила била у питању? Да ли су камиони, комби, аутобуси или већ шта?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао сам то и у суду, да је то био један зелени цип, односно цип зелене боје, а када је тај цип стигао стварно не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је једино возило које сте видели?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Могу да кажем да је то боја која је стандардна боја. Са тог угла посматрања колико се сећам, ја сам приметио само то возило.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је то возило било тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком тренутку браниоче?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када га је он видео?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У овој скици која је преда мном то је могло бити близу гробља. Дакле, сада је то гробље, а пре је било можда појединачно неки гроб ту и тамо, сада је ту гробље.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У преводу је нама речено да би могло бити, ја Вас питам да ли се Ви сећате где је возило то било?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао сам дакле да је било негде близу насеља Гаши, али стварно не могу сада у метрима односно милиметрима да кажем тачно где је било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам Вас то ни питао, напротив, нормално да не можете то, али можете ли да лоцирате неку кућу, сокак, главну улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Асфалтни пут или било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, рекао је да је било у том насељу.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја Вам кажем да сам то возило видео у насељу Гаши и то је било поред гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши ја сам Вам прво, Вама рекла да не одговарате, а Ви одговарате. Дакле, ово је довољно не можете даље на тај начин. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија тражим одлуку већа на свако питање које ми будете ускратили, сматрам да је изузетно важно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо то питање вратити, па ћемо онда вратити сведока након паузе, а ми ћемо евидентирати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Дакле питање је било да ли је аутомобил виђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да лоцира кућу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Виђен близу неке куће, да ли може да лоцира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, улице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Асфалтни пут, главну улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано је и можемо у сваком случају да проверимо преко транскрипта питање које сам Вам ја ускратила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, ја тражим одлуку већа о томе судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте рекли, изволите наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тражим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам Вам, одлучићемо у паузи, нећемо одлучивати сада.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја захтевам да одлучите одмах судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем одлучићемо у паузи, наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не можете у паузи судија одлучивати ако тражим да одлучите о процесном предлогу, односно питању које сам сада поставио или га ускраћујете или га не ускраћујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да одлучујемо у паузи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ви и сутра судија одлучити, али сведок је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сведок ће бити за паузу ће се такође одморити.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, обзиром да одбрана има право да поставља питања, по редоследу које је сама одредила, уколико ви као веће забраните, односно председник већа забрани одређено питање у одређеном тренутку нама се ремети редослед постављања питања. Према томе ја тражим да веће одлучи о овој вашој одлуци и да се одбије ово питање или забрани одговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо наставити господине.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да бисмо могли да видимо да ли имамо редослед питања овакав или неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви господине Петронијевићу или сви, господине Петронијевићу Ви или сви браниоци? Када кажете одбрана има неки редослед?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажем одбрана, ако ви сматрате да ја нисам одбрана онда је то нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем мислите на себе?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим на себе као одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо наставити са господином Шћепановићем, па ћемо када одлучимо Ви ћете наставити после паузе. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја имам питања судија, али редослед питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, када будемо одлучили након паузе Ви ћете наставити, сада ће господин Шћепановић, па ћемо направити паузу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли Ви мени ускраћујете даље постављање питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам не ускраћујем даље да постављате, ако хоћете сада, ако не наставићете после паузе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам разумео зашто сада дајете колеги Шћепановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што сада нећемо да одлучујемо до паузе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: До паузе нећете одлучивати. Добро. Господине ајде нам опишите изглед тог возила, сем боје коју сте рекли малочас. Рекли сте цип зелене боје, претпостављам да је то ушло у записник.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па ја немам шта да додам више, не знам шта да кажем, нити знам која је то марка возила зато што није постојала могућност да гледам, односно да видим боље.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то био цип са свим стаклима, са неким затвореним делом, полуотвореним делом и тако даље у том смислу какав је изглед тог возила?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нормално имало је стакло.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свуда има стакло је ли тако?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је цео био зелен или је био са неким шарама, другачијом бојом крова, хаубе или нешто слично?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Питање је о једном периоду од 11 година, то је дуг период ја нисам имао времена детаљније да то гледам, само сам запамтио да је то било зеленкасто, односно маслинасте боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши, дакле шта се сећате сећате, чега се не сећате реците не сећам се и то је то.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нормално, разумео сам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када у ком тренутку и колико далеко сте били у моменту када сте се најближе налазили том возилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, објасните ми. Када, у ком тренутку и колико далеко сте били у моменту када сте се најближе налазили том возилу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је најближе прилазио том возилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и колико далеко сте били, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И који је то моменат? Ајте упростићемо то судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте најближе били до тог возила, колико сте најближе пришли до тог возила и који је то моменат био?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се, можда је то био моменат када сам већ завршио једну рунду прикупљања тог новца и када су ми рекли да се вратим натраг и тада сам уочио тај цип и то је крај стварно у вези овог питања, јер друге ствари нисам запамтио и не знам више шта да вам одговорим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико далеко сте били од тог возила у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, управо је рекао да не може.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја већ сам рекао једном.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи, нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не може више ништа да одговори у вези тог возила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да одбија да одговара на таква питања или не може, не сећа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не може, браниоче не знам како, човек каже да не може да вам то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас да се сведок изјасни, немојте Ви тумачити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитаћете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли не жели да одговара даље на та питања у вези овог возила или не? Јер како можете Ви и сведок знати унапред шта ја намеравам даље да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то је свега. Господине Љуши.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам ја тако изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао то је све чега се сећам у вези тог возила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио нека сведок каже судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево сада он нешто говори друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је госпођо Еда, господине Гани, да ли је сведок нешто рекао што Ви нисте превели?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Последње је рекао «ја нисам тако рекао», нека објасни шта није тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам рекао да тог тренутка када сам уочио, односно видео то возило било када сам прикупио новац и вратио се поново у тај ред, са леве стране сам приметрио, а колико је то метара било ближе, односно далеко мени није познато. Ето то је крај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је људи било у том возилу, ако је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, није рекао да су људи били у возилу. Господине Љуши.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи да ли је било људи у возилу и ако је било колико?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ниједно лице није било у возилу, сви су били ван возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Љуши значи Ви сачекате можда ја Вама кажем да не одговарате, знате. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле ниједан човек није био у возилу, нико од војника је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши немојте одговарати молим Вас, дакле рекли сте нико није био у возилу, када бранилац каже «дакле нико није био у возилу», немојте поново одговарати. То је увод у следеће питање. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте неку антену, где се налазила та антена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је споменуо антену?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Прошли пут, малочас када је поменуо то возило, данас судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која антена, о којој антени сте говорили?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је са задње стране ципа значи. О тој антени сам рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли ближе да нам опишете где на задњој страни?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па то је иза, значи задња страна, то ми је познато. А да ли је то мало више са леве или са десне стране ја мислим да је то свеједно, али углавном да је то било са задње стране возила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу ли даље судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, можете ли детаљније да опишете изглед те антене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тражим одлуку и за ово, већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Малочас сте поменули да сте видели да се комуницира, на питање председнице већа, а на који начин се комуницирало ако нико није био у возилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам ја рекао близу аутомобила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам Вас разумео, ја се сада извињавам ако сам ја погрешно чуо Вас малопре да сте пролазили поред возила и видели да се комуницира, то сте изговорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није то рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако то није у смислу онога како сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио да појасните.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није рекао, нема шта да појашњава када то није изјавио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи то возило није се користило ни за какву комуникацију, везу или слично у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, сведок оштећени не може да зна зашто се користило возило којим су дошле војне снаге.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија изговорио је нешто због чега ја постављам ово питање. Дакле, ако и то не верујете ја Вас молим прекините, преслушајте текст, снимак, изговорио је ово дефинитивно, ево ја имам записано овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте шта је изговорио.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Изговорио је да је приметио да се комуницирало, на ваше питање да ли су имали мотороле, да ли су имали оно, он је рекао било је возило, била је антена, видео сам да се комуницирало. Како се комуницирало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то рекли да се комуницирало близу возила, из возила, уз помоћ возила?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па немојте молим вас, ушло је у записник, не могу сада то да измишљам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о моторолама, господине Љуши.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: На питање браниоца ја тако нисам одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте говорили о моторолама?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Али на питање да ли сте Ви поставили то питање или тужилац, сада не знам тачно ко је од вас, ја сам вероватно видео како улазе у то возило и приметио сам да комуницирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е сад морам да Вас питам у ком моменту сте приметили да су улазили у возило?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па то у току тог догађаја, за време тог догађаја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када тачно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Јер није се то само једном догодило, него два, три пута су ме вратили у тај ред и док сам добио наређење да прикупим тај новац, постојала је нека могућност да нешто приметим, али у другом случају не јер ја сам гледао само доле, нисам имао могућности да гледам са стране, односно није ни постојала шанса да гледам са стране или да приметим нешто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја се бојим да сада нисам разумео. Да ли сте то возило видели са места где сте прикупљали новац, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се, мало пре.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где су се налазили ови људи стационарани или у тренуцима када сте одлазили негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али малопре је рекао када је видео возило, где је био, где је било возило и тако даље, сада шта питате?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Ви сте то разумели судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате? Дакле шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је где је видео возило, у ком тренутку.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја стварно морам да поставим питање, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је које?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не правим никакве замке, само хоћу да рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, када је видео шта?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то возило о коме говорим у тренуцима о којима говори, видео са места где су се налазили стационарани људи или у тренуцима када је негде одлазио? Јер он говори и томе да је држао спуштену главу, да није гледао са стране и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, дакле то ћемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Малопре је и то рекао забога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо питање да евидентирамо па ћемо одлучити о њему у паузи. Значи прво морам да видим питање и да видим шта то значи.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Сведок је изјавио у вези овог случаја да је он приметио то возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам господине Гани.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Не, али можда господин бранилац мисли да није адекватно преведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани дакле немојте се укључивати молим Вас.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Важи. Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле судија да о овом возилу више не питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како год хоћете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Стављате тајну на то возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не разумем због чега то чините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите са питањима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али ја сматрам то веома важним питањем због тога постављам та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уздржите се од коментара, ја разумем шта Ви сматрате и шта сматрате важним и на који начин сте извршили селекцију на питањима, тако да изволите наставите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине јесте ли Ви завршили и који степен школске спреме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо сведок је о томе говорио у истрази, шта осим онога што није рекао шта нас ту интересује, оно што је господин Славиша Вукосављевић питао или нешто друго?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам судија ово питање, значи да ли је завршио одређени и који степен школске спреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијамо, у личним подацима тога има. И то је евидентирано.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је у склопу свог школовања учио српски језик као језик, као предмет? У основној школи, средњој школи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали наставу на албанском или на српском?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не судија да ли је имао наставу на албанском, него да ли је учио језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам, господине Петронијевићу, сада сте Ви бранилац, а ја питам господина.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Од другог до четвртог разреда основне школе имали смо наставу и српског језика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као предмет у школи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, као предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И касније више никада нисте, до осмог разреда или у средњој школи нисте имали предмет српски језик или јесте?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сада ми реците колико се налази Ћушка далеко од реке? Дакле обод села колико се налази далеко од Бистрице?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Је ли то село Ћушка мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Али он је ту близу Бистрице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Види се и на слици да је близу, али колико је то близу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите у метрима или не знам ни ја како?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Није ми потпуно јасно, насеље Гаши своја имања има ту поред Бистрице, а и Ћушка исто тако се налази, тик поред Бистрице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можда нисам био најпрецизнији, куће, насеље, не имања, колико се налазе далеко?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Добро, треба питања морају бити јако прецизна зато што се ради о деликатним стварима и ја тачно сада не могу да знам колико је то било даље од Бистрице, односно ближе, односно поред Бистрице.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бојим се да нисам разумео одговор, питање је било колико се насеља села Ћушке налазе од Бистрице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сада каже да не зна.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Већ сам рекао да у самом селу Ћушка постоји Бистрица, насеље Гаши је поред Бистрице, е сад колико остале куће су даље од Бистрице, односно близу, стварно не знам не могу тачно да кажем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, довољно, хвала вам. Које је најближе село селу Ћушка са друге стране Бистрице?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Село Гораждевци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је оно удаљено од Бистрице са друге стране и да ли оно евентуално лежи на Бистрици или је даље од Бистрице?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И село Гораждевац своја имања има поред Бистрице, али сада колико су куће удаљене, односно насеље не могу сада да кажем, не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија за ова питања. Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши да ли сте се. Седите господине Петронијегвићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија имам још једну за веће само и обавештење, ја бих морао да напустим претрес сада. Питања о којима сам тражио да веће одлучи, поставиће колега Бобот који ће ме мењати у следећем, иза паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд одређује паузу од 15 минута.

Дакле видимо се у 11,50 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим вас.

НАСТАВЉЕНО у 12,11 часова након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши, да ли сте се одморили?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим председник већа објављује да је веће донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ питања која је поставио бранилац првооптуженог Миладиновић Топлице, адв. Горан Петронијевић, која су евидентирана у првом делу суђења, која се односе на тачан објекат, кућу, пут или део пута поред кога је сведок Езрен Љуши видео аутомобил цип, затим да сведок оштећени опише изглед антене која се налазила на возилу цип и оно тачно место, тренутак и удаљеност од возила и кретање у коме је сведок видео ово возило, с тим што ово питање је евидентирано тачно у првом делу претреса, када га је поставио бранилац Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га сада нисам тачно репродуковала. Наставићемо са питањима, господине Бобот, да ли имате питања?

Адв. КРСТО БОБОТ: Судија, ја ћу поставити питање када дође ред на мог оптуженог, ако, пошто сте тако Ви кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за господина Петронијевића немате питања?

Адв. КРСТО БОБОТ: Не, не, пошто су одбијена ова питања, немам.

У међувремену, претрес је напустио адвокат Горан Петронијевић, како је то претходно обавестио, да га у даљем току претреса мења адвокат Крсто Бобот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци остали? Како год сте се ви договорили. Изволите, господине Борковићу.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја бих молио да се убудуће дозвољава по редоследу оптужења и браниоци тако постављају питања, било би то ипак. Ако је другооптужени Поповић Срећко, онда би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала. Када је сведок сазнао први пут, када, које године, под којим околностима, ко му је рекао за име Срећко Поповић? Када је то било, које године?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је било после рата 1999. године, дакле, сазнао сам из новина, које се издају у нашој земљи. Не сећам се сада тачно које су те новине биле.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: И шта је у тим новинама било, да ли је писало нешто или да ли је била фотографија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је тада сазнао за име.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли је постојала фотографијам у тим новинама Срећка Поповића?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Колико се сећам, фотографије није било, али само његово име и презиме, а касније сам видео и његову фотографију.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Када сте Ви видели његову фотографију?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се тог периода тачно и не знам када је објављено његово име и презиме.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Али, ево, кад сте видели фотографију, пре годину, две дана, или после рата, после колико година?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па то је било одмах после рата, да ли је то било 1999. године или 2000. године, ту негде, тај период.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ко Вам је показао фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, рекао је да је видео у новинама. Ви сте питали да ли је видео фотографију у новинама, он је рекао.

Адв. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ко му је показао фотографију у новинама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели у новинама фотографију или Вам је неко показао?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам то видео у новинама, а касније сам то видео и путем интернета.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: У којим новинама?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам одмах на почетку рекао да се не сећам наслова новина, али сам рекао да су то биле дневне наше новине, једна од тих новина.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Дневне новине на Косову, косовске?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли Вам је још неко показивао, да ли је на тим фотографијама било фотографија са именом и презименом Срећко Поповић?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли се сећате, фотографије ко су сва била лица, која су све била лица на тој фотографији? Јесу нека од данашњих фотографија које смо данас гледали овде?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Није ми познато, само сећам се да је његов лик био заокружен некако и то је била мала фотографија која је била тамна.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте данас видели ту фотографију?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Данас не.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сте поред дневних новина, да ли Вам је још неко показивао фотографије са именом Срећко Поповић, да је то Срећко Поповић?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па то је објављено и на интернету.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Када?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Значи, путем интернета.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Када?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: После рата, тачно не могу да Вам кажем у којој године, значи које године је то било, јер извесно време није било могуће отворити интернет, односно приступ интернету није био могућ.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Шта је имао Срећко Поповић од наоружања те прилике када сте га Ви први пут видели?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Био је у војничкој униформи.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Од оружја питам.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Мислим да је имао «ТТ» и имао је на рамену, постоји могућност да је носио и друго оружје, али не могу тачно да кажем. Ја увек говорим само оно што сам приметрио, дакле то што сам тог тренутка приметрио и видео.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Рекли сте у истрази само пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вам предочава да сте у истрази рекли – само пиштољ, данас кажете и још нешто друго и пита Вас за ту разлику.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, ја сам рекао само за пиштољ, за друге ствари нисам рекао. Рекао сам, постоји можда могућност да је он носио још друго оружје, али ја нисам приметио, то сам изјавио.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја бих молио да омогућите Срећку Поповићу питања везано за фотографије данашње. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, нисам Вас разумела.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Кажем, молио бих да омогућите Срећку Поповићу питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакако ће свима од оптужених бити омогућено да поставе питање, па и Срећку Поповићу. Господин Радивојевић Миленко.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, да ли могу директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Господине Ерзен Љуши, приликом прегледа скице, видели сте натписе на енглеском. Да ли разумете енглески?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па, разумем помало.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Рекли сте од тачке 3, куће означене са бројем 3, да се према тој скици, судија, ако можете да му предочите поново скицу, да се лево налази Ваше насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју скицу мислите, на ону прву или другу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ону што је била пред њим читаво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ставићемо на документ камеру.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, читаво време је стајала пред њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте сведоку.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ако нисте раније.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: И раније сам рекао да је то скица насеља Гаши, тамо где је извршен злочин.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А Ваша кућа се налази лево?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам рекао да је то скица насеља Гаши, али ако идемо ваздушном линијом или посматрамо у том правцу, у том погледу, тамо где пише Саид Гаши број 4, значи то је у том правцу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, имам примедбу на превод, зато што је сведок када је давао први исказ рекао да у односу на број 3 је кућа његова, веома битно судија због провере исказа сведока, веома битно. Преводиоцу, још неке ствари имам примедбе, то ћемо после, на основу транскрипта и на основу снимка, да утврдимо где имамо примедбе. Преводилац мора да обрати пажњу шта говори сведок, а не да он интерпретира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Љуши, реците дакле, да ли лево или како је та кућа, да ли сте Ви то рекли, Ваша кућа дакле у односу на ту скицу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, сто-посто сам сигуран да овде нисам апсолутно говорио о својој кући, нисам истакао моју кућу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, то је одговорио на Ваше питање, а битно је због уласка возила и војске у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано.

Да констатујемо да је сведоку предата скица из списка предмета, како би се изјашњавао и давао одговоре на питања браниоца, адвоката Радивојевић Миленка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, следеће питање, да ли је Брежаник ближи од Гораждевца Ћушки?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам схватио питање, које село?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је село Брежаник ближе од Гораждевца према Ћушки?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Реците боље, односно акцентирајте боље, то је Бержаник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је ближе?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Бержаник је ближе.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је Орашје ближе но Гораждевац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, Бержаник је ближе, прво долази Бержаник а онда Гораждевац.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је Орашје између Бержаника и Гораждевца?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Орашје, не знам тачно, можда.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Када гледамо преко Бистрице?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Називи можда су промењени, не знам тачно.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја имам примедбу што сведок неће да одговори, зато што Орашје остало је Орашје, тако се звало сто година и хиљаду година, ево колега ће то да потврди и не знам зашто неће да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако каже не знам, немојте закључивати да неће.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам рекао да не знам.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја не бих имао више питања, ја имам само примедбу, примедбу на начин презентирања доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Почев од ове скице преко оних фотографија, јер то ја мислим да је повреда поступка и да би те фототрафије морали да изузмете у односу на друге сведоке из списка предмета. Ради се о томе, да на фотографијама постоји потпис и због тога инсистирам да то, о томе одлучите прије саслушања следећег сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Крсто Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала, адвокат Крсто Бобот. Да ли можете да нам кажете, господине Љуши, спомињали сте војника једног који Вам је рекао да се зове Бобан, на Ваше питање. Да ли Вам је још нешто рекао, прво, да ли сте га још нешто питали, осим тога како се зове?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, ја сам га питао само још ово – одакле је, то питање сам поставио.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је одговорио, дакле?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао ми је да је из Београда.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала, то исто сте изјавили и код истражног судије. И само кратко, у вези са претходним питањима, реците ми, после рата, да ли је Ваше пребивалиште у селу Ћушка или сте мењали пребивалиште?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, само у селу Ћушка.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Реците ми, када је у селу Ћушка дошао интернет, везано је за питање, а и лично сам стварно заинтересован?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не толико могућности интернета, било је по кафанама 2004. године, али касније је било и по, а интернет-кафе.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли сам добро чуо, 2004. па надаље, је ли тако, да ли сам добро чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да. Дакле, 2004. године је био само интернет-кафе, а 2010. године могло се то видети по целом селу, значи било је у целом селу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, није спорно за 2010. годину, значи од 2004. године па надаље постоји могућност приступа интернету из села Ћушка, јесмо се разумели?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Само још једно питање, село Гораждевац, да ли имате сазнања да ли је то већинско албанско село или већинско српско село, сада?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Колико је мени познато, више је било Срба, а и сада има више Срба.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господин Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Могу само пар питања кратких. Сведок се изјашњавао у истрази, али ако би могао сада само укратко, од те фабрике батерија на тим тракторима, да ли се, да ли може да нам каже, где се вратио тачно и када је сазнао за овај догађај?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја и пре сам истакао да смо контактирали сведоке који су се спасили из тих кућа и сутрадан, нама је било познато, односно сазнали смо шта се то догодило.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А када су контактирали те сведоке, да ли може тога да се сети?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Дакле, сутрадан.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А да ли може да нам каже, тог дана, 14. маја, где је био, по повратку?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У нашој кући, након повратка из фабрике акумулатора, били смо у нашој кући.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја сада морам да предочим сведоку, колико се ја сећам, у истрази он је изјавио да је кућа изгорела, па ми сада није јасно, у којој кући је био.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Дабоме, једна собица, ту близу наше куће, она није била оштећена, односно није била запаљена.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, ако ми дозволите само, разлог из кога сам ово питао, обзиром да имамо, сведок је потврдио да је давао више пута изјаву, па баш везано за ову околност постоје битне разлике. Па ја сада, ако ми дозволите, ја бих предочио сведоку, јер он је у изјави коју је дао ЕУЛЕХ рекао, када им је наређено да се врате у село, «провели смо ноћ тамо у пољу под отвореним небом», сада нам каже другачије. Па да ли може да каже шта је тачно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: За разлику од тога, том приликом је било пуно деце и жена и ја сам био у мом дворишту и не видим ту неки значај да ли сам ја био под отвореним небом или у дворишту. Битно је да сам ја био у мом дворишту тог тренутка.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, ако могу да наставим, да ли је тог дана, значи 14. маја, сазнао да је убијен неко и да су запаљене неке куће и да ли је видео то?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Можете још једном да поновите питање?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Значи дана 14. маја, када сте се вратили у село, да ли сте видели неке куће да горе и да ли сте тада сазнали да је неко убијен?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: 14. маја ми смо видели како горе куће, али истога дана, значи 14. маја, није нам било јасно шта се то догађа, односно шта се догодило. Као питање, ја сам одговорио Вашем колеги, да сам сутрадан сазнао од сведока који су се извукли живи ту, шта се то догодило.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли сведок може да нам каже, кућа односно ова просторија где је боравио, колико је удаљена од ове три куће, отприлике, где се догодио овај злочин? Отприлике, не мора да каже у метар, да ли је близу, далеко?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Са обзиром да се налазе те куће у Гашијевом насељу, нису то јако близу једна другој, дакле, та даљина између њих, није то толико видљиво, односно велика, две куће су близу тог насеља, а трећа кућа, дакле треба поћи једним другим путем, па да се стигне до те треће куће.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Хајде онда да прецизирам питање, да ли се од Ваше куће виде те три куће, да ли је то толико близу или не? Да ли Ви можете из Ваше куће да видите те три куће?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Две куће, да, али једна не, једна је у дубини тог насеља и то може да се види само на јесен или зими, али са пролећа или лета, не, јер има пуно зеленила.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: И само ако ми дозволите још два кратка питања. Када се изјашњавао сведок у изјави коју је дао EULEX полицији, на страни 4, каже, то је седми пасус, каже – «после рата сам сазнао да су најмање запаљене следеће куће», па онда све ове и наводи. Да ли може то да нам објасни, обзиром на ово што је данас рекао? Значи овде каже да је после рата сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За запаљене куће?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте, па онда и наводи које су то куће, да не бих сада то све читао.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да није била нека грешка приликом превођења, јер ја се не сећам да сам тако слично изјавио, јер тога дана сам ја видео те куће како горе, нисам ја чуо о томе после рата. Постоји могућност да сам рекао о неким другим кућама, тамо негде на врху села, дакле после рата, можда се односи на те куће. Овде треба правити разлику – то што сам ја својим очима видео, које су запаљене 14. маја и осталих кућа о којима сам сазнао после рата.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала и само још једно питање, ако ми дозволите. Сведок се данас изјашњавао, колега Петронијевић је питао детаљно око тог ципа и сведок је рекао да је било једно возило и да је то био један цип. Међутим, у својој изјави коју је давао у истражном поступку, односно претходном, овде свуда на питање судије, односно колеге Славише Вукосављевића, то је страна овде 158-т, последњи пасус, сведок се изјашњава да није видео цивилна возила, осим два ципа који су стигли један за другим, па само ако може и треба да нам објасни, обзиром да се врло детаљно данас изјашњавао око тог једног ципа «Сантело».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, два или један цип?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Постоји могућност да је било два ципа, али моментално, ја се сећам само једног, да је било само једно возило, цип.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, господин Шћепановић.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Хвала, бранилац оптуженог Радослава Брновића. Судија, сведок је казао пред истражним судијом, само да нађем – «пре рата сам знао, говорило се или говорили су, да је командир полиције у Клиначини», за господина Брновића. Ко је говорио и којим поводом и када је то било, ако може да нам каже сведок?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам рекао то и у својој изјави, да је мој зет, имао је вулканизерску радњу и све време он је долазио ту да опере полицијска кола и ту сам га ја познао као фигуру, а не по имену и презимену. То је било доста ретко, можда једном или два пута сам га видео ту.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ако сведок може да каже, када је то било временски, пре 14. маја, колико?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Можда три, четири месеца пре 14. маја, дакле, почетком бомбардовања.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: И када је сазнао тачно да се зове то и то лице Брновић, јесте га запамтили само по фаци? Када сте сазнали да се зове Радослав Брновић и којим поводом?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао сам и малопре, док сам ја био тамо, за то време код мог зета у тој вулканизерској радњи.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ко Вам је саопштио његово име и презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саопштио или је чуо?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Зна како се зове, али не одговара како је сазнао да је Брновић. Ја сам децидирано питао, судија. Од кога је чуо, само ако може да каже, којим поводом?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао сам од зета, дакле, понављам још једном, то ми је рекао мој зет у вулканизерској радњи да се он зове тако.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Сведок је пред истражним судијом казао на више места – «пратио нас је», мисли се на Радослава Брновића, «све време и разговарао је са снагама које су починиле злочин». У другом делу каже, «ја сам га видео све време, гледао, ја сам га све време гледао како разговара радио везом», Брновића. Да ли је он разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нађем.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Немам горе када сам копирао странице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питамо сведока?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: То је на питање Горана Петронијевића, одговара, каже, «нисам разговарао са тим људима, али сам га све време гледао како разговара радио везом». А у контексту да је казао даље у својој

изјави пред истражним судијом, «ја сам се сакрио међу жене и децу», то на једном месту каже, а на другом месту каже «ја сам био на трактору сакривен сам био». Па је моје питање, како је могао да види све то, да га је пратио цело време, да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, то питање је било и код истражног судије, па ћемо да видимо шта је одговорио.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Па да ли је он рекао све време, а овде се ради да каже, да је све време видео га како разговара и како их прати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај шта, значи то је већ питан.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Јесте, али како је могао да види све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам одговор, прочитајте нам одговор, значи то је већ питан и то је онда даље иза тога такође била та примедба, како је могао да види све време, само да нађем ту страну.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: «Тако кријући док сам могао да видим нешто», каже у изјави својој, а сада тврди да га је све време видео како разговара са снагама које су починиле злочин, како разговара све време моторолом док их је пратио, све време их прати, а овде каже, како је скривен, ако може то да разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте били скривени или сте гледали Брновића како разговара?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: «Тако кријући док сам могао да видим нешто». Добро, каже све време, а овде каже, док је могао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши, да ли разумете шта Вам бранилац каже?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Схватам, али морам мало више објашњења дати овом приликом, изгледа да није прочитао добро изјаву. Током дана, два пута су нас извели тамо код фабрике акумулатора, први пут, док смо стигли тамо код те фабрике, видео сам те сцене, а по други пут ја сам био сакривен између жена и деце у средини трактора.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли је сведок приметио или има сазнања да је Брновић било ком из колоне нешто казао или нешто наредио у вези расељавања, у вези, да ли има та сазнања?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, немам сазнања, али знам да је разговарао са некима који су били на тракторима испред нас, а шта је говорио, није ми познато. Вероватно када су издали наређење да се вратимо по кућама, тог тренутка је то било.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли сведок може да се сети, ко је издао наређење да се врате кућама и колико је времена прошло када сте се вратили?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Први пут рекао сам да, Брновић је пратио колону до фабрике акумулатора, а тамо ко је издао такво наређење, није ми познато, јер ја сам био неколико већ трактора иза тога.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: А како је сведок разумео да је издао наређење, да ли је говорио на српском или на албанском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Брновић, он каже, је ли Брновић, ко му је издао наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже да је Брновић издао наређење, он сада то не каже.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја сам схватио тако, на ком језику је издато наређење да се врате тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није чуо то наређење.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Није чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер је био на неком другом трактору, слушајте одговор.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Нисам разумео, па, добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите слушалице.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите и ставите слушалице, онда ћете чути.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Добро, ако будем још неко питање имао судија, само, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, да ли имате питања?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала, имам пар питања. Пре него што бих поставио питања овде сведоку, обзиром да су му настрадали стриц и отац, изразио бих му саучешће и да ми је жао што се то десило, али смо овде да би разјаснили тог дана све околности у мери у којој је могуће. Пре него што поставим питања сведоку, имао бих примедбу. Мислим да је данас дошло до повреде поступка извођењем доказа – члан 7. став 1 ЗКП-а, у употреби је српски језик, а предочене су скице на страном језику, па су требале да буду преведене на српском. Имам једно питање, ако је то сведоку познато и ако се сећа тог догађаја, наиме, тог 14. маја, ја ћу понављати по две, три речи, да би лакше превод био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте понављати, Ви питајте, преводилац преводи.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја ћу причати са паузом краћом по две, три секунде ради превода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви причајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, овај, на почетку саме акције и доласка војника у село или након завршетка акције, да ли је овде присутном сведоку познато, да је од стране војника уништено возило у селу на начин што је у то, на начин што су на то возило испаливани рафали из аутоматске пушке? Ја не знам о ком возилу се ради и не знам

које је марке возило, битно ми је, да ли му је познато то, значи 14. маја да је неко возило оштећено, тако што је пуцано у то возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео је сведок, не морате понављати.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, то је возило, односно путничко возило, од једног мог рођака, беле боје и тим колима Чауш Љуши је дошао да, дошао до насеља Гаши да нас узме. А зашто су запалили то возило, односно пуцали на то возило, ја то не знам и ја нисам видео како је то возило запаљено. Сутрадан сам приметио да је то возило изгорело.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Од 01. јуна до 01. јула за годину када је трајало бомбардовање, рат био, јесте ли Ви то време боравили у селу Ћушка? Значи 01. јун – 01. јул 1999. године или цео месец јун?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Од почетка до краја рата ја сам био у Ћушку.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А шта подразумевате ви под крај рата, крај рата је ли то 13-14. јун је ли тако, повлачење српске војске, је ли Вама то крај рата?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Уласком НАТО снага ја то и рачунам као крај рата.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте након изласка НАТО снага, након доласка КФОР-а, наредне две недеље били присутни у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли се сећате да је у том периоду нека особа српске националности долазила у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, не сећам се.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте били присутни када су се сахрањивали посмртни остаци људи који су пострадали како се наводи у оптужници тог 14. маја, да ли сте били присутни приликом њиховог сахрањивања, не знам да ли је прикладан израз прикупљање остатака тих људи и сахрањивање, да ли сте Ви били присутни приликом тих радњи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да. Ми смо њих покупили ту из тих три кућа и ми смо њих сахрањивали у једну масовну гробницу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли се сећате, односно да ли Вам је познато да ли су сви остаци били сакупљени и сахрањени или се након сахране, након повлачења НАТО-а утврдило да поједини остаци одређене људске кости, нису сахрањени заједно са осталима?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ми смо тако изгореле и сахрањивали, те лешеве. И након завршетка рата из Хашког трибунала извршена је експертиза.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не знам да ли сте ме разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац да ли сте након престанка бомбардовања, након уласка НАТО снага нашли неке остатке који нису сахрањени?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Постоји могућност да нека кост омања нисмо сахрањивали тога дана када смо сахрањивали лешеве, нисмо закопали ни те ситне делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате или овако само претпостављате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Реч је о тим костима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте Ви то нашли нешто, учествовали у томе, чули или само претпостављате да је то могуће?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па ево о чему се ради, ми смо покупили све те кости из тих лешева и ми смо их сахрањивали на једном месту, односно покопали на једно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли сте ви можда нашли нешто касније или претпостављате да је могло да остане нешто?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Могуће да смо нашли неку кост коју смо заборавили претходно да покопамо, што значи да могли смо наћи и касније и то може да се подразумева.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да не бих да Вас мучимо сада, али одговор је неодређен и претпоставка и само јасно да ли је било или није било, значи не питам о могућности да ли је то могуће, него да ли Ви знате да ли је након тога нађен остатак неки или није нађен, да ли Ви знате да ли сте видели или да ли се чули, без могућности да је то могуће, без одговора да је то могуће.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Или ја не схватам довољно Ваше питање ли Ви постоји могућност не схватате довољно мој одговор. Ја би Вас замолио још једном поставите питање мало.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ево ја ћу Вам конкретно поставити. Да ли Ви знате, то сам Вас питао и први пут, па је онда судија мало, да ли Ви знате да је након доласка КФОР-а у село Ћушка пронађен било који остатак од лица која су страдала 14. маја у некој од кућа или на оној ливади где се спомиње да су и ту људи страдали, да ли Ви знате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја сам већ рекао да лешеве који су били изгорели, запаљени, то су били разбацана тела, ми смо их сахрањивали у једну масовну гробницу. Постоји могућност да смо ми заборавили неки део који је пронађен касније или је неко пронашао касније, то је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви нашли нешто касније, Ви лично?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ми смо приметили много тих ситних ствари које нисмо могли покупити ту једно по једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично сте то видели?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Имам питање, да ли су у селу Ћушка живели Срби?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико породица у време пре бомбардовања?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Три или четири породице.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли живе сада они у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Шта је са њиховом имовином у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Продали су имовину.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Имао би само још два питања, чисто ради утврђивања веродостојности исказа по мишљењу мом, као адвоката. Да ли се оштећени, односно сведок сећа какве су временске прилике биле тог 14. маја 1999. године?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било топло, сунчано, киша?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Било је топло време могу да кажем, али мало можда било и облачно.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је ли се сећате шта сте имали обучено на себи тога дана?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: На себи сам имао тренерку, дакле доле доњи део и једну јакну.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Крстићу изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Може ли сведок да се изјасни на околност да ли је било припадника ОВК у селу Ћушка током 1999-98. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим, нешто од тога није разјашњено или је разјашњено у истрази, мислим да је било таквих питања у истрази.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Нема везе судија ако ми дозволите да постављам питања имам разлог зашто их тако постављам, а према томе нека сведок одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је увод, добро. Је ли било припадника ОВК господине Љуши?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Тога дана у селу Ћушка није било, али било је лица из Ћушке који су били на другим местима.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли то значи да је претходних дана непосредно пре 14. маја било ипак припадника ОВК у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, ми нисмо видели такве снаге.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да ли сте знали да постоје припадници ОВК у Ћушки или околини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Сад каже били су припадници из села на другим неким местима.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не, не, он је рекао да нису видели како је преводилац рекао, дакле ја сам чуо дакле да нису видели тога дана, ја

питама да ли он зна, да ли је чуо да ли је видео да ли зна, на било који други начин, непосредно пре 14. маја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ни пре 14. маја, ни за време 14. маја није било припадника ОВК у Ћушку.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је неко од његове родбине евентуално био припадник ОВК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Као шта, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неважно.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Као неважно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је неко од овога човека који је тамо претрпео да му убију оца и који је претрпео тако нешто, да ли му је неко био припадник ОВК, објасните ми зашто је то важно да ли је његова фамилија припадник ОВК, фамилија његова.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Па важно је судија ево из ког разлога. У досадашњем току поступка се више пута десило да када одбрана каже да је на Косову био грађански рат, да је НАТО бомбардовао, да су постојали терористи и тако даље, да се некако та непобитна чињеница позната свима нама овде, од стране судског већа ставља са стране, могу тачно да се сетим да је колега Борковић једном приликом приметио, односно поставио питање у смислу да ли је било терориста, на шта сте Ви реаговали немојте молим вас да стављате у контекст питање, сада ако треба да ставимо са стране чињенице онда ја не видим разлог суђењу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако треба да утврђујемо ноторне чињенице као што је бомбардовање, као што је оно што пише у оптужници, браниоче онда реците шта долази у сумњу, ноторне чињенице да између кога се водио рат, да је било бомбардовање, каква је врста сукоба била ако то треба да утврђујемо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја то не доводим у питање, судско веће доводи то у питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Према томе овако ја ћу опет да поновим, дакле да ли је, питање за сведока, да ли је неко од припадника његове ближе или уже фамилије био припадник ОВК?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам то одбила, па ће онда одлучити веће.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не мора. Даље моје питање би било да ли је сведок, односно сведок је већ рекао да није видео лично убијања, али да је по окончању догађаја видео тела, је ли то тачно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, сутрадан.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, сутрадан. Има ли сведок сазнања, да ли су сви који су тога дана убијени у Ћушки, убијени само у те три, односно четири куће или је било и убистава на другом месту?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја могу говорити само о онима који су убијени, и о којима смо сазнали, али сазнали смо да и горе тамо на врх села било је убистава, дакле убијени су били и неколико лица у својим кућама.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Када каже на врх села на шта мисли? Како се зове тај крај села, када кажете врх села, шта то значи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Није то неко место које је одређено специфично, ту живи неколико породица живе и није то назначено да је то ово насеље или оно насеље.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Морам да кажем да нисам разумео. У односу, да поставим конкретно питање, у односу на школу за коју ја могу једино да кажем да знам где се налази, у односу на школу где се налази тај врх села како се сведок изјаснио?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је пут који води у правцу Пећи, према Пећи.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ту је почетак села.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Колико је по његовом сазнању ту људи убијено?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја могу говорити само о броју убистава која сам ја видео својим очима, а колико убистава је било у том делу села, о томе не могу да говорим јер нисам видео.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Сад једну ствар морамо да разјаснимо, сведок је у претходном делу свог излагања рекао да није видео убиства, сада каже да је видео убиства својим очима, па нека се сведок изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мисли.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам рекао да сам видео убиства.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не, ево сада у претходној реченици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите када тако је нама преведено.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: О ком локалитету, о ком месту се ради сада овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита бранилац да ли сте Ви видели убијања или не и на шта мислите када кажете могу да говорим само о ономе што сам видео.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Питање је било колико је људи убијено у оном делу горе тамо села, ја не знам колико лица је тамо било убијено.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Рекли сте да је неколико особа убијено у својим кућама, да ли сте то чули, сазнали на неки начин, ја нисам рекао да сте то видели, али Ви сте рекли да знате да је на врх села убијено неколико људи у својим кућама, колико је то неколико, знате или не знате, ако знате одговорите, ако не знате реците не знате и да наставимо даље.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Онда би требало да ме питате мало конкретније.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Врло конкретна питања.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: О тим лицима ми смо чули јер ја нисам видео када су убијени, али чули смо да тога истога дана су убијени ујутро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, од кога сте то чули ако се сећате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То сам чуо од наших сељана, од људи из нашег села.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, јесу они тада помињали евентуално имена и презимена тих људи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ради се о онима који су убијени.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да, наравно, о тим људима за које сте рекли да су убијени на врх села, да ли су евентуално сељани који су вам рекли да се то десило, рекли имена тих људи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ту том приликом је убијен Ибрахим Гаши, Расим Рама, мало доле је убијен Хасан Чеку и Кадри Чеку.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, дакле то су људи за које сте рекли да су убијени у том делу Ћушке који сте Ви назвали врх села, је ли тако, је ли то тачно или није тачно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Али за разлику где се ми налазимо као насеље, ми то место називамо, односно тај део села, називамо као врх села.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, то није одговор на моје питање, али идемо даље. На фотографији број 10 коју смо погледали данас преко документ камере, је била слика убијеног човека, може ли сведок да се изјасни да ли је тај човек Чауш Љуши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, не, немојте одговарати, он је рекао мисли да је јер је чуо да та тела нису уништена.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Мисли да је зато што је чуо да тела нису запаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекао је, да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ако сам ја добро схватио сведока, Чауш му је стриц и живели су у истој кући, да ли је то тачно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не. Чауш је био мој рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам и рекао, дакле да ли, онда сам ја погрешно схватио, али ајде да поновим питање, дакле рекли сте да када је убијен и Ваш отац Осман и петоро браће, да је ту дакле био и Ваш стриц Чауш и његов син Аријен Љуши је убијен и да сте, да је то практично била заједница, да је Ваш отац и Ваш стриц да су практично живели у истој кући, је ли то тачно или није тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не са тим стрицем Чаушем.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се зове стриц са којим сте живели у заједници?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Сефедин Љуши.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Радивојевићу још неко питање?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала лепо председнице. Да ли је господин давао изјаву неке пре судског поступка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ЕУЛЕХ полиције.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На пример Фонду за хуманитарно право?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку, рекао је на почетку.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Рекао је. Због чега мења исказ данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У изјаву коју је дао Фонду за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па господине Радивојевићу ми не знамо да ли ћемо користити изјаву Фонда за хуманитарно право као доказ у овом поступку.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, ја сам то извукао из овога предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно се налази у списима.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Али и због провере исказа сведока, у том исказу који је потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Користите питања, немојте предочавати нешто што не знамо да ли ћемо извести као доказ, користите за постављање питања.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је давао исказ у Фонду за хуманитарно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да је давао.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је давао Аркеру Бучеју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сад то?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Сарадник Фонда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком лицу је тачно давао, је ли то?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате како се зове тај истраживач Фонда за хуманитарно право? Господине Љуши.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је навео 42 имена приликом давања тог исказа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он навео?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви наводили имена некада, настрадалих из села Ћушка осим Ваше породице што смо Вас данас питали?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 42 имена, питао сам судија, 42 имена да ли је навео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу немојте викати, чекам да сведок одговори.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је било пре и не сећам се тачно шта сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, имам још два питања, Хазир Бериша, како је био повређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је био повређен Хазир Бериша?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Хазир Бериша ће сутра доћи овде и ви питајте њега како је то било, а немојте мене питати за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли Ви знате то вас питамо да ли Ви знате обзиром да сте на фотографији рекли ево то је Хазир Бериша, како је изгледао после повреде и то, знате, да ли знате како је био повређен? Мислим у које делове тела?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја мислим да је то било са десне стране, односно десна нога и знам познато ми је да је био у кући Саита Гашија.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија још би указао на једну нелогичност, данас је рекао 20 хиљада марака, у овом исказу који постоји у списима, док га не издвојите, стоји 50 хиљада марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није данас рекао, него рекао је и код истражног судије 20 хиљада марака, па сам му ја то предочила. Код истражног судије је рекао. Колико је дао Чауш Љуши, је ли дао Чауш Љуши неки новац, господине, да ли је дао неки новац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: С обзиром да нисам га видео својим очима стварно не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало нешто да је он дао новац?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја лично нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли се причало да је Чауш Љуши дао неки новац да спаси живот свога сина?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, говори се да је он дао, али тачно мени није познато колико је дао. И од својих рођака сам ја то сазнао, односно чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико пара нисам Вас чула је дао, шта се причало?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Износ стварно нисам ни ја споменуо, а ни они мени нису рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени да ли имате питања? Господине Поповићу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ли морам Вама да се обраћам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако ћемо да нађемо неке слике, морате.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Љуши. Само могу да узем наочаре заборавио сам, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево додаће Вам стража.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Наводно сте ме видели са брадом тога дана и пиштољем у руци, је ли тачно то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Поповићу, не, значи можете, он је рекао да Вас је видео са брадом и са пиштољем можете да ставите примедбу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А шта сам имао још на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Питање је шта сам имао још на себи од наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описивао је, и то је питао Ваш бранилац, значи можете да питате оно што није питано и да ставите примедбу да то што је сведок одговорио није тачно, али не можете да питате рекао си то, је ли то тачно. То никако не може, нити питања која су била?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је госпођо чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако можете да ставите примедбу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам тога дана на себи имао чизме, маскирну униформу, пушку са дрвеним кундаком, продужена цев са тромболом, тако да браду нисам имао нити могао сам да је имам јер прво нисам носио браду скоро никад, једино ако сам на терену био по пар дана 6-7 дана па да ми остане да је брада. Задњи пут сам браду носио 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да то око браде и тога, лаж, ништа друго, али то и не очекујем ја ништа друго од њих него ту лажовину. Колико је сати било када је мене он видео и цело време значи да сам био, тако је његова изјава, да сам био ту у том делу где је он био, колико је то сати било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте тако да добијете одговор.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па не знам, ја нисам имао сат на руци па да видим сад колико је.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Љуши, да ли на почетку догађаја, на крају, разумете, да ли сте одједном док се нешто дешавало појавио, не наравно да сте гледали на сат?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, госпођо али он пита колико је било сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато Вас сада и помажемо. Господине Поповићу немојте викати.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Јутро је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку догађаја или касније када је већ почео да се одвија та ситуација са извођењем људи и тако?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Мало касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И ово је чиста лаж јер у том времену ја сам био у кући Хасан Чекуа, што може да потврди и његова снаха или ко му је

та била особа која је држала дете, тако да је немогуће да ја будем на два места у истом времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам рекао да сте били на два места, него да сте стигли мало касније, након што су мушкарци почели да остану издвојени, тад сте Ви дошли.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И како ме је препознао ако сам био маскиран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ако сам био маскиран, како да ме препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био маскиран овај оптужени?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Рекао сам да сте имали малу браду и да је коса, да сте имали неке своје и да ја Вас тада нисам познавао, него касније сам сазнао о Вашем имену и презимену.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Другим речима Ви сте господине ово дали изјаву да бисте, неко ко Вас је обучавао ове године, 11 година, скоро 12 сад ће, неко Вас је лепо обучавао да мене на тај начин окривите. Прво ми кажете да носио сам браду, што није тачно, друго временски немогуће да будем ја на два места. Треће господин тврди да је скупљао новац да није гледао где је шта, а одједанпут познао је све редом, а посебно је мене познао у сваком тренутку на свакој слици. Од оне три слике које је наводно он познаје, у којем делу то Ћушке су те слике?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Све фотографије су из Ћушке, тамо од оних места где је извршен злочин.

ОКР. ПОПОВИЋ СРЕЋКО: Ја тражим вештачење госпођо, тражим вештачење и за те слике, јер те су слике из 1998. године, то су слике из Глођана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати да чујем.

ОКР. ПОПОВИЋ СРЕЋКО: То су слике из Глођана, Прилепа, Ћићевице, Бајгоре, Штрпца из 1998. године, тако да је овај господин, види се тачно да га је штеловала лево госпођица народни херој Наташа Кандићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте, вратите се на место.

ОКР. ПОПОВИЋ СРЕЋКО: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више нећу да чујем ништа за пуномоћника, браниоца или тужиоца, а што овде ремети ред.

ОКР. ПОПОВИЋ СРЕЋКО: Али ја не могу друго да кажем, то је њено, ово је њено или тужиоца, не може другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, а зашто би тужилац, госпођа Кандић и овај овде оштећени Ерзен Љуши то све радили Вама, само ми то објасните зашто Вама?

ОКР. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ево зашто лично. Из 1998. године госпођица Кандићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, не можете Ви. Господине Борковићу да ли Ви сте у стању да објасните оптуженом начин на који се комуницира у судници или ћемо морати да га удаљавамо током суђења, шта ћемо да радимо?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Молим Вас Поповићу, понашајте се како сам рекао прошли пут и сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде Поповићу, сада се вратите на место. Примедбе ћете изнети касније када сведок оде, сад то ионако није важно.

ОКР. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Вама је важно госпођо да ме осудите, а није битна истина, истина овде није битна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још од оптужених има питања? Не. Сада ћемо овако.

За овим се повлачењем столица од овога пулта где седи судско веће, веће ће да не бисмо губили време, ради одлучивања да ли ће допустити да оштећени одговори на питање да ли је неко од чланова његове породице био припадник ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, оно што сам одбила.

За овим бранилац Дејан Крстић одговара да је одустао од овог питања. Господине Перовићу, изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија, ја сад не знам да ли то на самом крају кад сведок буде завршио или можда би сада било место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је питање онда питање, онда не дозволите пуномоћницима.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Није питање сведоку него је питање већу у оквиру примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо пуномоћници, питања?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Немам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу седите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само треба да изађем, замениће ме колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим господин Радивојевић напушта претрес и у наставку га мења адвокат Мршовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Он је говорио све о догађају како га је он видео, сад бих једно конкретно питање. Овде је речено неколико су сведока казали да је било покушаја да њега убију. Да ли се он тога сећа или не?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Приговор овом питању зато што пуномоћник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

За овим СЕ ОПОМИЊЕ адвокат Перовић Небојша да не омета пуномоћника у постављању питање и не ремети ред у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, укључите микрофоне. Господине Љуши, укључите микрофон. Изволите. Дакле, да ли је било неке опасне ситуације за Вас, за Вас да ли је било неке опасне ситуације?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Док сам ја био тамо постоји могућност да ја будем убијен, односно Селем, али захваљујући Богу ја сам остао жив, ето и дан-данас сам жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Вам поштеде живот и ко Вам је поштедео живот?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Он је рекао да у селу постоји луг један, односно шумица. Да ли може да нам одреди тачно место где се то налази?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Луг се налази на уласку у село поред школе, пре него што се улази у насеље Кељмендија.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли то неки велики луг, или мали, колика је то површина тог луга?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То је шумица и не могу да знам тачно сад колико квадратних метара износи тај луг, односно та шумица.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекао је да је Брновића видео како се креће возилом и како држи ред у колони. Ја бих хтео да га питам да ли је он и први и други пут кад је он хтео да бежи из села видео њега или само једанпут?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Први пут се сећам јако добро, али другом приликом ја сам био јако добро маскиран, односно сакривен и нисам видео можда многе ствари.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Али да ли је видео Брновића други пут, да ли је уопште њега видео ту на пункту?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не сећам се за други пут, стварно нисам сигуран да ли сам га видео.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Он је ту када су му показане фотографије идентификовао овога Минића. Е сад, да ли га је идентификовао што га је видео на селу тог дана или из других неких слика које је он видео?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, ја сам само чуо да је тај човек Небојша Минић, јер ја у селу нисам, ни нисам сигуран како је он изгледао јер је био маскиран.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли је он био присутан када су сахрањена тела од њих настрадалих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: А ко је још поред њега још учествовао ту, да ли може да нам каже то?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ту је било доста људи и подоста имена, то су, да кажем, становници тога села, а и с обзиром да је прошло доста времена, ја не могу сад тачно да се сећам ко је ту све био, неких се сећам, али неких не, али знам тачно да су то били људи који су били из тог села.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: У вези са тим баш, да ли су могли да идентификују тела, мислим чија су тела та, којих лица су била тела која су они сакупили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су могли по неким деловима који су остали, деловима обуће и остало што је било препознатљиво, већ је објаснио.

ПУН.ОШТ. МУСТАФА РАДОНИЧИ: Али не све. Добро, ја немам више питања, хвала Вам.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само питала када креће са тим, каже војником Бобаном, да ли је он каже војник због униформе или је то у преводу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па он је носио војну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао оружје?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Када са тим војником Бобаном креће и види свог рођака Чауша, с ким креће Чауш, да ли то види?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: На крају дворишта Садика Гашија била су два маскирана лица и наредили су му, рекли су му стани сад и поведи још овог човека са собом.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: У каквим су униформама ти били војници, ти који су повели Чауша?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У војним униформама.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли путем идете заједно или близу један другога?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, ја и Чауш смо били мало испред, а он је био
иза нас.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А јел то кад кажете он, то је тај Бобан,
јел?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Докле идете заједно?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: До наше куће, пре него што смо били ту Чауш је
отишао да узме возило.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви видите да ли је он узео возило?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Куће су нам доста близу једна другој, само сам
чуо пуцањ и да је он отишао после у насеље Гаши.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате где се Аријан налазио тад?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Аријан тад се налазио насељу Гаши.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте накнадно чули где је Аријан
убијен?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: У соби Хазира Берише, у кући Саита Гашија.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кажете да кад је рођак отишао у
своје двориште да сте чули пуцањ.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Молим Вас још једном питање поновите.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Разумела сам да кад је Чауш отишао у
своје двориште да сте чули пуцањ?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, само сам чуо звук, моторни звук возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паљење мотора?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: То значи да сте чули да он одлази са
возилом, јел то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то, то смо објаснили.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Сад ме занима кад сте први пут дошли
до фабрике и када чујете да Вас шаљу у Албанију, ко то каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао да је он чуо.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро, код истражног судије је рекао да
када су чули да онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули или нисте?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Ја питам сада, рекли су "послаћемо вас у
Албанију". Е сад ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју то страну читате?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: То је страна, пише 158.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је 158.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: "Дошли смо до пункта или до рампе код
Заставе, рекли су нам послаћемо вас у Албанију", ко то каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули то?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ово су нам рекли у Гашијевом насељу, ови који су извршили те злочине рекли су нам да ће нас послати за Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, било је питање јесте ли Ви чули или не? Да ли сте Ви чули да Вам неко каже "послаћемо вас у Албанију"?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, док смо били тамо у насељу Гашијевих то смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко је то рекао?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам могао препознати ко је сад то рекао, јер су били сви маскирани, а неко је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Кад сте враћени кући тог првог пута, онда кажете код истражног судије сте рекли "дошли су други војници из Пављана и Захача"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју страну читате значи?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: 158 да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећа ознака?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је ознака по реду?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: 158г. "Кад смо се вратили кући стајали смо 2, 3, 4 сата, дошли су други војници, наредили су и по селима Павлан и Захач и тамо су починили злочине да се прикључе колони. Њима је наређено да се прикључе колони као да их шаљу за Албанију. Сада ми реците шта значи то други војници, да ли су то, ко су то други војници, да ли овде у преводу, да ли су то, на кога Ви мислите, на ове који су били у Вашем селу?"

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Они који су носили униформе, али не сећам се шта сам рекао онима другима, али ја сам хтео да кажем да се то догодило по други пут кад су нас упутили према фабрици акумулатора.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Да ли тада, ко Вам каже да се прикључите тим људима из Пављана и Захача?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ту су нам рекли војници који су стигли ту, који су ту дошли, "попните се на тракторе и да се прикључите колони из Захача, у правцу Захача, из правца Захача".

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А је ли то кажу ови војници који су стигли из Пављана или ови који су ту у селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разликујете уопште те војнике, по чему?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Они који су се вратили, јер то се догодило поподне, а не тад.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад кад кажете вратили се, да ли онда хоћете да кажете да су војници из Ћушке ишли у Пављане и Захач, па се вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он то може да зна, каже то војници ишли?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Превод каже вратили су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже исто као малопре за онај ауто паљење мотора и пуцање, тако да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, он је данас на главном претресу управо то рекао како каже пуномоћник, дакле, отишли су тамо, па кад су се вратили, његова реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су то они исти ишли у Пављан и Захач? Да ли сте то чули и видели?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Конкретно не знам, али ја претпостављам да су отуд дошли, јер су они дошли заједно са том колоном из Павлана и Захаче.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А ко сада, пошто сте поново у вези кад су стигли ти људи из Пављана и Захача, Ви сте поново пред истражним судијом рекли да и њих шаљу за Албанију, да ће и њих слати за Албанију. Ко то каже?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То су нам рекли на почетку кад су нас извели из села и онима из Павлана и Захаче рекли су им да треба да иду за Албанију.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Када сте видели те људе из Пављана и Захача да ли су они нешто рекли шта се тамо догодило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, да ли сте Ви разговарали с неким?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Они иду каже, прикључују се колони.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Тога дана не, јер кажем Вам, други пут ја сам био сакривен негде ту на средини између жене и деце, тако да није постојала могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада били у ситуацији да чујете неке приче шта се десило и тако или да касније то сазнате?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, касније сам сазнао, јер тога тренутка нисам.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад само да се вратимо, кад сте први пут дошли, изашли на асфалтни пут па код рампе па када Ви видите овде оптуженог Брновића, помињали сте такође код истражног судије да је било, да су ови млађи мушкарци тучени. Када је то било, први или други пут када сте враћени на пут према Пећи?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: То се догодило други пут.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Ко њих туче, да ли видите то?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Могу да кажем да није постојала нека велика могућност да ја приметим све те ствари, јер нисам могао уопште да подигнем главу да ја посматрам са стране и да гледам шта се догађа, али деца и жене које су биле ту, да кажем хајде изнад мене, они су прокоментарисали да су видели људе како их туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте само чули?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Једном сам и сам приметио, али врло јако мало.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви били у прилици да видите тамо где сте заустављени ко је на том месту где сте заустављени, је ли то пункт полицијски или је војни, или је?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ту су били и полицајци, а и војници, дакле, било је и полицајаца и војника.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули да ли они нешто питају, да ли неко из Ваше колоне са трактора одговара, да ли питају откуд ви, шта се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, да ли чујете неки разговор тада са тим војницима и са полицијом?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Нисам имао никакве могућности, јер сам био у таквом положају да стварно није постојала могућност да било шта чујем.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли сте чули од оних са којима сте на трактору зашто Вас враћају?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, јер ја нисам ни разумео српски језик тада, ту су биле само жене и деца, дакле, ја сам био само са њима.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро. Извињавам се, још само да се вратимо на тај дан у Ћушкој. Да ли сте пре него што сте, што вам је речено да идете, да изађете из села, да ли сте видели породицу Јашовић, браћу?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, нисам видео браћу Јашовића.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте их видели кад сте се вратили и остали у селу, после другог одласка тог дана?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: У којој ситуацији, где?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Они су били ту поред капије нашег дворишта и био је Зоран у нормалној униформи.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Шта значи нормална униформа?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Па обична униформа, панталоне, јакна, џемпер, цивилно одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилно одело? Добро.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви или неко други разговарао са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је нешто говорио о томе, да не питамо оно што је сведок говорио.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Није данас ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте Ви разговарали са Јашовићима?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Лично нисам ја разговарао са Јашовићима.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате да ли је неко други разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Одбија се, за сада се нећемо бавити тиме.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте после тог 14. маја били у прилици да видите њега или Видоја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у селу?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: У селу.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Они су се повлачили истога дана кад су дошле снаге НАТО тако да није постојала могућност да их видимо поново.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте чули неке приче у селу да ли је неко видео Јашовиће тог дана, тог 14. маја са војницима, полицијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви причали уопште о тој браћи Јашовић?

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Не, ја га питам сад, можда није питан.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, иако су можда били, али није могао нико да их препозна, како су они тога дана дошли 90% њих су били маскирани различитим бојама, тако да није постојала могућност да их препозна неко.

ПУН.ОШТ. НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Е сад, у међувремену се јавио неко од бранилаца. Господине Радивојевићу, Ви сте се јавили да изађете? Да, Ви сте се вратили, то смо констатовали. Господине Перовић је имао примедбу и тужилац је хтео нешто?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам се јавио у вези питања примедбе, сад имам две, два питања судском већу. Прво питање није ми јасно зашто сам ја пре опоменут, ово је први пут у животу да имам опомену пред судским већем. Ја морам да Вам кажем само једну моју ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли питања за сведока или да се човек одмори? Хајде да завршимо са сведоком, па ћете онда?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Рекао сам пре да немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко има питања још за сведока? Господине Бобот.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, немам питања, имам примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда оставите за касније да се човек одмори.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да дозволим?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Због јединог разлога што господина Перовића, господина Петронијевића, мене нон-стоп опомињете за нека питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, дајте да питамо сведока да се одмори, то Вас опомињем. Господине Бобот, имали сте за сведока неко питање?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Јесам само једно ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја се извињавам што накнадно тражим реч. Моје питање је за господина Љушија је, да ли он има сазнања да ли су пре овог догађаја у мају месецу кад се догодило ово што се догодило, да ли су пре тога долазиле некакве, хајде да кажемо, како Ви то говорите српске снаге у село, полиција, војска или већ ко, да ли имате сазнања о томе?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да ли мислите пре 14. маја?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да, на то мислим.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Сигурно је 17. априла изгорела је моја кућа и још неколико других кућа у селу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Нисам чуо пре од 17. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, морате да седнете и да ставите слушалице, немојте да стојите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја у слушалицама чујем глас сведока, не чујем преводиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ставили на канал, све време нисте на добром каналу вероватно.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Тако ми је ова служба обезбеђења, судска ставила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, рекао је да су биле и да му је 17. априла изгорела кућа?

АДВ. КРСТО БОБОТ: То значи да су у априлу месецу војска или полиција или већ како кажете српске снаге биле у селу Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли имате сазнања да ли су у истом месецу у априлу те снаге биле можда и у Захачу или Павлану?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не знам о томе, ја сам вам рекао само за 17. април да су биле и тога дана изгорела је моја кућа и кућа мог рођака Љушија.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли имате сазнања тада у априлу месецу да ли су одузимани неки аутомобили од мештана села Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, тога дана, за тај дан смо чули да су они одузели један "BMW" у насељу Гашијевих и стриц мога оца предао је оружје које је имао, за које је имао дозволу, а ради се о пиштољу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Добро, значи возило марке "BMW" је одузето у априлу месецу из села Ћушка, је ли сте то рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то је рекао.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Сокићу, изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Господине Љуши, само да Вас питам да ли познајете добро Беришу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Азира Беришу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адина Беришу.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, јако добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У коју ногу је он рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хазир или Адин?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хазир Бериша, Бериша овај Хазир како се зове.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Мислим да је то десна нога, на десној нози је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта још имате да питате?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам чуо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Рекао је у десну, морате да слушате, господине Сокићу, ставите слушалице, можда не разумете.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Одакле ми слушалице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се враћати, ево укључићете се овде код тужиоца. Да узме слушалице.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само ми реците, у ком пределу су му ране биле, колико је рана имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли знате, у ком пределу ноге и колико рана, и ако знате, одакле?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не знам, али мени је испричао за тај случај Хазир, мислим да му је десна нога била јако оштећена, скоро била откинута и од тих великих оштећења, ја стварно не знам, колико је то рана укупно добијао, а када сутра буде долазио Хазир, вероватно ће он мало боље да Вам објасни.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите микрофон, господине Сокићу. Добро, да ли још неко има питања за сведока?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Само да сведок разјасни једну ствар, ког дана је изгорела његова кућа – 14. маја 1999. или 17. априла 1999. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, рекао је 17. априла.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: 17. априла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: 17. април.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само једно питање, извините, молим Вас. Тог 14. маја, да ли је био са Бобаном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите, да ли је био са Бобаном?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Питам да ли је био са Бобаном, неким Бобаном, не знам којим Бобаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је то данас, причао је то данас, господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није, поштована председнице, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, Радивојевићу, јесте.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно је то у периоду када сте напустили.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не, то је причао пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Само једно питање, сведок је данас рекао да су фотографије, то је рекао када га је питао оптужени Срећко Поповић, да су фотографије које су му данас предочене, а на којима се види и Поповић Срећко у униформи, све фотографије снимљено у селу Ћушки, то је рекао. Да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, не можете питати сведока, ако је нешто рекао, да ли је тачно оно што је он рекао. Микрофон сте искључили.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: И следеће питање, да ли је Срећко Поповић тада имао браду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође се одбија, обзиром да се изјашњавао испред оптуженог Срећка Поповића.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Добро, драго ми је да се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, седите. И сада, питање још неко? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рашчишћено, ја ћу поновити питање, фотографије које сте видели, на којима је Срећко Поповић, да ли су те фотографије.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Изјаснио се сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није се изјаснио.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Председник већа каже да се изјаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам врло добро пратио претрес и знам шта је рекао.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: И ја сам пратио, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу, шта је са Вама, шта је са Вама, стојите и вичете? И без обзира што Вас игноришемо, Ви и даље стојите и вичете. То је скандалозно понашање за једну судницу и за човека од угледа који брани овде другог човека, знате, скандалозно, да неко стоји и виче.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су фотографије на којима је, за Срећка Поповића које је данас видео, да ли су то фотографије села Ћушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао данас да су то фотографије села Ћушка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је, тужиоче, мораћете да видите транскрипт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да прихватите питање или нећете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јер је то већ рекао. Изволите, господине Поповићу, само ако је питање, ако није примедба и уздржите се од оних Ваших, изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, мени само треба да докажем да те слике тражим вештачење тих слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте рекли то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тврдим да су то слике из 1998., господин је рекао да су то слике из Ћушке, што ће се доказати да је лаж.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, нисам то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, како сте рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето, није тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станковићу. Изволите, господине Љуши, изволите.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Колико сам ја схватио, ја нисам тако рекао да су то слике из села Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Ја не знам одакле су те слике, јер ниједна фотографија не постоји тамо где су у селу Ћушка извршени злочини, које су они извршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте данас видели први пут када смо Вам ми показали?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Неке сам и раније видео, а неке сам данас видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да ли смо Вам ми показали, ми смо Вам данас показали цео албум села Ћушка, је ли тако, то до оне куће и тако.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, те фотографије кућа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је село Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Али фотографије где се они приказују, то нису из села Ћушка, али оне друге фотографије из албума, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај цео албум са кућама, то је село Ћушка?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да, те фотографије су из села Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још има питања за сведока? Господин Милош Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако може још једно питање, ја сам испитивао сведока детаљно, али ево нашао сам, обзиром да је обиман исказ из истраге, значи из претходног поступка, страна 158-х па само везано за ова његова сазнања о овом догађају. Овде, значи, не само на питање, него два пута сведок потврђује да је он за овај догађај сазнао после два дана. Сада, да ли може и око тога да се изјасни. То је буквално на почетку, каже, када је сазнао да се нешто десило, «после два дана», каже, «после два дана?», «да». То ми заиста није јасно, сматрам да и веће то мора да утврди, па.

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Не, након два дана, него сутрадан, тако сам рекао, дакле не након два дана, него сам изјавио – сутрадан сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сахрањени су људи када?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Лешеви су сахрањени ту између гробова смо нашли једну празну, једно празно место и ту смо их сахрањивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана, мислим, после колико дана?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, одмах, 15. маја?

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте код истражног судије, «нисмо их сахранили сутрадан, него прекосутра».

СВЕДОК ЕРЗЕН ЉУШИ: Могуће, могуће да је нека грешка, јер то је прошао један поприлично велики период и не сећам се тачно да ли сам рекао сада, сутрадан или након два дана. Али истина је да смо их сахрањивали на једно, да кажем, на једно велико гробно место, а на том месту данас се налази споменик.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема питања за сведока, господине Поповићу, опет имате неко питање за сведока које је већ? Онда ћете сачекати. Дакле, сада господине Љуши, на овај начин смо завршили испитивање. Можете да идете у Службу за помоћ и подршку жртвама и сведоцима. Хвала Вам што сте дошли, ту ћете сачекати да данас завршимо саслушање овог следећег сведока. Обзиром да је довођење сведока обезбеђено, овде немамо никакве. Може наравно да присуствује, али нека се одмори човек прво.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Судија докле радимо, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радимо док не завршимо следећег сведока Мустафу Хисвукаја, јер ја немам намеру да га враћам. Дакле, на тај начин ћемо увек да конципирамо и редослед питања и све остало.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Судија, мени у 14,30 почиње суђење у судници 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете да видите ко ће да Вас замени, направимо паузу у том смислу, да чујемо примедбе. Изволите, господин Перовић, па господин Радивојевић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја имам две примедбе, прва примедба да је не бих заборавио, а на коју је указао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо браниоци, немојте викати.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А на коју је указао колега Радивојевић, а ради се о следећем, ми у списима предмета имамо одређене записнике које је сачинио ФХП и на основу тих записника према мом сазнању је поднета и кривична пријава за почињено ово кривично дело. Данас од стране, то наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, да ли сте чули да су дошли сведоци у пратњи EULEX-а, у пратњи наше полиције, да се они налазе тренутно у Београду и да ми сада радимо и њих саслушавамо, а да цео један дан, петак, имамо за те процесне ствари. Дакле, и да ми данас овога сведока који се налази овде у згради суда, нећемо вратити, док га не испитамо, значи сада почињемо његово саслушање. Дакле, ако је то у овом тренутку од кључног значаја за саслушање следећег сведока, молим Вас изнесите примедбу. Уколико није, онда је оставите за касније.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија, ја сам се јавио за примедбу, проšli пут сте ми рекли, сачекајте на крају, када завршимо. Сада сам се јавио, упућујете ме на петак и ја немам ништа против тога, сасвим исправно размишљате да би што пре завршили, да би сви пошли кући. Али ја ћу сигурно до петка заборавити на ово, везано за ФХП, али ево, одустаћу од тога, морам ову другу примедбу која је конкретно везана за мене и за моје поступање у овом предмету. Ја у овом предмету сам до сада бранио тројицу, од тога један је ослобођен, против њега није подигнута оптужница, имам двојицу овде присутних и још једно лице које браним, које је у фази истраге за овај предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја се стварно осећам некако да покушавате да ме скратите, и овако реагујем. Не знам да ли је противзаконито и да ли сам ја на било који начин увреду или било шта слично, ако сам реаговао на приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ћете о дискриминацији коју осећате.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим Вас, чекајте судија и на крају се ја опомињем, а Ви дозвољавате питање које је противзаконито, значи где је обмана, не може пуномоћник или било ко у овом поступку да поставља питања на основу тога да каже, овде је неко рекао, када и ко, то је обмана, судија и ја морам да реагујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, Ви као прво вичете.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли ја имам право на приговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као прво вичете.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, не вичем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не реагујете на начин предвиђен одредбама ЗКП-а, обзиром да тамо нигде не пише, вичете. Ова Ваша примедба, евидентирана је. Седите, молим Вас, да чујемо господина Радивојевића.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Морам да Вас питам нешто, за убудуће да знам, пошто сам имао опомену, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, седите да наставимо са доказним поступком. Господине Радивојевићу, изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, веома битна и важна ствар је ово што сам ја почео, па наставио господин Перовић. Ако можете

да схватите, ови људи су инструктирани. Видели сте да човек данас не може да каже ни једно име убијеног, нити га је видео, нити било шта. Овде на основу чега је господин Станковић тужилац покренуо овај поступак и изгубио једно шест година, онако благо речено, је 2005. године ишао на Косово и саслушавао те исте људе по основу пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, суштина Ваше примедбе, као и господина Перовића је. Не, не могу да дозволим, господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Није, дозволите, ја идем на тужиоца због следећег сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како идете на тужиоца?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Због тога што, дозволите, што у оптужници пише да је следећи сведок препознао мог клијента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато смо га звали и данас, дајте да чујемо сведока, пустите, немојте Вас да слушам.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ви имате то већ у списима, то сте требали одбити, то што госпођа Кандић има своје људе, мој клијент нема те паре да плаћа. Ако можете то нека уђе у записник и друга ствар, преводилац, оно моје знање албанског језика и консултације са људима који знају и перфектно говоре албански, преводи лоше. То је још једна примедба коју сам раније истакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: И због тога долазимо у проблеме, као што је господин Бобот рекао, као што је господин овај тужилац. То што тужилац је још овде, то је добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је господине Поповићу, примедба или питање? Да констатујемо после ово што је тужилац сугерисао.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам, када сам поставио господину Љушију питање у вези слика, директно питање је било гласно и јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, све се снима.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само тренутак, одлично, па управо због тога. Ја сам намерно поставио питање, из којег дела је то Ћушке, ове слике на којима сте ме наводно препознали. Он је одговорио, из Ћушке су те слике, зато ја ово кажем да овај господин лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли малопре, да су то слике из 1998. године, немојте понављати, молим Вас, вратите се да кренемо, вратите се на место.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Понављам госпођо, зато што знам да је то лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, вратите се на место.

Констатујем да је за време док је изашао да поставља питања оптужени Абдулах Сокић, заменик тужиоца за ратне злочине Станковић интервенисао и указао на мајицу у коју је обучен оптужени Абдулах Сокић, а на којој пише, «Косово», па мапа Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Абдулах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Абдулах Сокић, ставили сте примедбу. Не могу да Вам понаљам, дајте, прочитаћете тужиоче транскрипт, слушајте.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, ако дозволите једну ствар, дакле, није ми јасно, прво, шта тужиоцу смета мајица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, то је тужилац интервенисао.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: То је једна ствар, а друга ствар, једна молба, судија. Пре него што почнемо са овим сведоком, пошто не знамо када ћемо завршити, ја Вас молим само пет минута да одем телефоном да организујем, дакле, да ми неко децу покупи из вртића, јер не могу да стигнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док не дође сведок, изађите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, да ли дозвољавате да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не знам, уколико има?

АДВ. КРСТО БОБОТ: У пола три има суђење овде у овој судници, мислим да је Шаранчић чак овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, нека уђе сведок да му се макар извиним.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не браним ја Шаранчића, ја морам овамо у јединицу. Судија, да ли дозвољавате да се ја удаљим, замењиваће ме колега Мршовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршавамо, седите. Добар дан, дакле, чекали сте цели дан да би сада чули да данас, ставите слушалице, молим Вас, дакле, рекла сам, добар дан, мораћу да Вас замолим да сутра саслушамо, да Вас сутра саслушамо, иако сам ја планирала да то буде данас. Ми у нашем систему судском, немамо уписано да је судија Дрецун поподне, међутим, овде почиње друго суђење за неких 25 минута, тако да немамо времена да било шта чујемо од Вас. Мораћу да Вас замолим да сутра, са сведоцима који су за сутра предвиђени, дођете и да се сада, дакле, вратите у Службу за помоћ и подршку сведоцима. Да сам знала да неко има поподне суђење, свакако да Вас не би ни звали за овај цео дан проведете у суду. Вратите молим вас сведока, сада идите у Службу за помоћ и подршку сведоцима. Молим вас, господо да браниоци, оптужени, да на тај начин конципирате одбрану и постављање питања, да сутра завршимо оне сведоке које смо звали. Имате распоред за сутра, за прекосутра, за четвртак. За петак нису могли сведока Хазира Беришу да доведу, него за сутра, тако да у том

смислу, сутра је сведок данашњи. Господо, не можете викати, дакле, сведок који је за данас предвиђен, већ иде за сутра, а сведок Реџ Кељменди који је за сутра предвиђен је ту, сведок Хазир Бериша значи, EULEX полиција није могла да га допрати, доведе за петак, него за сутра и то је та организација. Они су ту и ми на тај начин, морамо њих да саслушамо. Сутра поподне, сутра морамо у 2 сата такође да напустимо судницу, јер је неки други претрес и ја вас молим да у том смислу постављамо питања, оно што није разјашњено да се бавимо тиме.

**Данашњи претрес је завршен, наставиће се сутра у 9,30 часова,
у истој овој судници.**

Довршено у 14.07 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА